

GŁOS NARODU

NR. 8. — ROK XXXVIII

PIĄTEK

9 STYCZNIA 1931.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKÓW, ULICA ŚW. KRZYŻA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa p. o. sk. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniziona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
Miesięcznie	6-20 zł.	5-70 zł.	6-20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90, ADMINISTRACJA Nr. 133-44, DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06, ODDZIAŁ LWÓW GRODECKA 2 B.

Przed dyskusją budżetową.

Zbiera się jutro komisja budżetowa Sejmu i z tą chwilą kraj uzyska znowu na kilka miesięcy jakąś namiastkę życia parlamentarnego. O istotnym parlamentarystwie u nas tak długo mowy być nie może, jak długo istotą panującego obecnie w Polsce sytemu będzie dyktatura jednostki, nie znoszącej kontroli sejmowej. Dlatego dyskusja budżetowa w naszym Sejmie nie będzie miała tego znaczenia, jakie ma podobna dyskusja w parlamentach obcych. Nie wpłynie ona ani na układ lub wysokość budżetu, ani na linie wytyczne polityki rządowej.

Sądzimy przecież, że z rozpoczynającej się dyskusji powinny wyjść — przynajmniej od posłów opozycyjnych — pewne wskazówki na przyszłość co do pracy państwowej w kilku ważnych dziedzinach. Może rząd za temi wskazówkami odrazu nie pójdzie, ale w każdym razie opinia publiczna uzyska w nich hasła programowe, o które walczyć będzie dalej.

Pierwszą taką sprawą, która winna być wyjaśniona, jest dochodowość przedsiębiorstw państwowych. Jest dzisiaj przecież jasne, że olbrzymie sumy danin publicznych, wynoszącej w budżecie na rok przyszły 1.446 milionów zł., obywatele państwa wpłacić Skarbowi nie będą w stanie. W szczególności nie do ściągnięcia wydaje się kwota 315 milj. zł. podatku przemysłowego, jeśli w tym roku ściągnięcie 275 milionów zł. natrafia już na ogromne trudności w kolach rzemieślniczych i kupieckich. Również trudno uwierzyć w uzyskanie 44 milionów z podatku majątkowego, który w ośmiu miesiącach b. r. dał zaledwie 9 milionów zł. Nieprawdopodobną wydaje się wreszcie percepta z cel: 350 milj. zł., oraz z monopolów: 896 milj. zł., gdyż dochód z obu tych źródeł maleje z miesiąca na miesiąc. Tak np. cła przyniosły Skarbowi w listopadzie ub. r. 21 milj., gdy w październiku jeszcze 24 milj., a w listopadzie 1929 r. przeszło 38 milj. zł. Oczywiście sytuacja może się mienić na korzyść Skarbu, jeśli w roku budżetowym od 1 kwietnia 1931 r. do 31 marca 1932 r. zaznaczy się wybitniejsze ożywienie w życiu gospodarczym. Ponieważ jednak zwiastunów takiej poprawy niedostrzega nawet rządowy Instytut Konjunktury, a w szczególności nie przewiduje zwwyżki cen zboża, przeto musimy być przygotowani raczej na rok gorszy od obecnego, niż na lepszy. A w takim razie preliminowane przez rząd cyfry danin publicznych przedstawiają się jako nierealne, bo nieosiągalne.

Z drugiej jednak strony p. Minister skarbu podkreśla z naciskiem, że państwo nie może w budżecie zejść poniżej cyfry 2.700 milj. zł., czyli że poważniejsze oszczędności są niemożliwe. P. Minister obliczył wydatki „opancerzone“, tj. nakazane odnośniami ustawami i umowami (renty inwalidzkie, uposażenia, emerytury, długi, bezrobocie itd.) na sumę 2.384 milj. zł. Ta cyfra tworzy noli met tangere. Pozostaje zatem na całą pozostałą gospodarkę państwową 500 milj. zł. i tylko rozdział lub zmniejszenie tej sumy może tworzyć przedmiot zabiegów oszczędnościowych Sejmu. Naturalnie za jednym zamachem skrócić wiele z tego półmiliarda nie można.

Ale poza daninami budżet przewiduje

jeszcze dochody z przedsiębiorstw. Jest to wstydliva pozycja naszego budżetu; mówi się o niej mało i niechętnie. I nie dziwnego: przedsiębiorstwa państwowe, których wartość oblicza się na 12 miliardów złotych, przynoszą Skarbowi — a raczej przyniosły mają w roku 1931/2 — zaledwie 127 milj., czyli 1 proc. Czy jednak i tyle przyniosą? W ciągu 8 miesięcy ub. roku wpłaciły do Skarbu zaledwie 70 milj., a więc w ciągu roku wpłacą 105 milionów. Ta niezmiernie niska dochodowość przedsiębiorstw sensu stricto (las, koleje, poczta), jak i kopalni, żegluga, fabryk, banków itp. jest pięta Achillesowa naszego budżetu. Nie się nie robi, by przedsiębiorstwa przeorganizować, a niektóre nawet wydzierzać lub sprzedawać. Etatyżm nasz staje się przez niską swą rentowność pośredniemi obciążeniem podatników, szczególnie ciężkim w czasach obecnych.

Sądzimy, że dyskusja budżetowa powinna dać wskazówkę rządowi, iż nie w daninach, ale we własnych przedsiębiorstwach winien szukać on wzrostu dochodów na przyszłość.

Nie znaczy to jednak, by nie należało myśleć o poważnych oszczędnościach. Ponieważ jednak oszczędności te wymagają zmian w administracji, przeto Sejm powinien opracować całkowity program reformy administracji państwowej, samorządowej i społecznej, uwzględniający głównie moment oszczędnościowy. Należałoby wybrać w tym celu komisję, którą przy pomocy ekspertów przygotowałaby odpowiedni referat dla Sejmu. W ten sposób zbliżylibyśmy się do organicznej redukcji budżetu, połączonej z usprawnieniem administracji. Naturalnie oznaczałaby ona równocześnie rozbudowę samorządu.

Gdyby sesja bieżąca Sejmu posunęła naprzód tylko te dwie sprawy, to dokonałaby już wielkiej rzeczy. Ale obawiamy się, że poza skargami na rząd i obroną rządu nie więcej w dyskusji budżetowej nie usłyszymy.

ax.

O Brześciu wciąż głośno.

TEMAT RZECZYWIŚCIE NIEMIY.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Obiega pogłoska, że wiceminister spraw wojskowych generał Konarzewski wydał rozkaz, w którym jakoby ma zakazywać oficerom prowadzenia rozmów o Brześciu z osobami postronnymi.

PROTEST POWSTAŃCÓW ZIEMI RYBNICKIEJ.

Rybnik (Telef. wł.) Podczas manifestacji na cześć Korfanteo w Rybniku Powstańcy Śląska zrzeszeni w Nar. Zw. Powst. i b. Żołn. przylączyli się również do szeregu protestów przeciw hańbie brzeskiej i ślubowali urezyszczenie, że nie odpoczną wcześniej, dopóki oprawcy nie będą usunięci z szeregów wojsk polskich!

P. BARTEL ZAPRZECZA.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.) Z powodu doniesień jakoby p. Bartel miał zwrócić się do P. Prezydenta z pismem w sprawie Brześcia, dzienniki lwowskie zwróciły się do p. Bartla o wyjaśnienie. P. Bartel oświadczył, że żadnego listu do P. Prezydenta nie wysłał. B. premier zaprzeczył ponadto pogłosce jakoby z ramienia P. Prezydenta Rzpłitej przybył do niego jakikolwiek oficer.

Encyklika „Casti connubii“.

OJCIEC ŚW. PRZECIW ROZWODOM I NADUŻYWANIU MAŁŻENSTWA.

Rzym, 8 stycznia. „Osservatore Romano“ drukuje dziś wieczór encyklikę papieża Piusa XI o małżeństwie chrześcijańskim w oryginalnym brzmieniu łacińskim. Encyklika, obejmująca ponad 16 tysięcy wyrazów, nosi datę 31 grudnia 1930 r., zaczyna się od słów „Casti connubii“ i zajmuje się kwestją małżeństwa nowoczesnego w sposób jasny i zdecydowany. Po szczegółowym przedstawieniu zasad wiary chrześcijańskiej i chrześcijańskiej idei małżeńskiej encyklika zajmuje stanowisko przeciw t. zw. małżeństwu towarzyskiemu i podobnym zjawiskom i stanowczo potępia wszelkie życie płciowe poza małżeństwem, jako moralnie niedopuszczalne. Odrzuca też wszelkie nadużycia małżeństwa, jak ograniczanie urodzin i zabijanie kielkującego życia, jako sprzeczne z przykazaniami Boga i natury. Czynów takich nie usprawiedliwiają względy zdrowotne ani gospodarcze. Po wyczerpaniu różnych błędów przeciw wierności małżeńskiej encyklika zwraca się przeciw obalaniu lub zmianie nadanego przez Boga ustroju wewnętrznego w pojęciu małżeństwa i występuje przeciw lekkoomyślnemu wierzeniu małżeństw a specjalnie przeciw reformie zmierzającej do łatwiejszego rozwiązywania związków małżeńskich. Wskazuje następnie na zgubne następstwa rozwodów nie tylko ze względu na rodzinnych, lecz także państwowych i ogólnoludzkich. Podobne ustawodawstwo do-

prowadziłoby państwa i narody do zguby. Encyklika wymienia następnie środki zaradcze przeciw złu i wskazuje na niekorzystne warunki gospodarcze, jakie niewątpliwie przyczyniają się do zwyrodnienia życia małżeńskiego. Papież wskazuje wreszcie na potrzebę i znaczenie współpracy Kościoła z państwem w celu przeciwstawienia się dalszemu rozkładowi i zupełnej zagładzie pojęcia małżeńskiego.

3 MILJONY NA MISJE.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Ojciec św. przyjął na prywatnej audjencji komitet międzynarodowy, powołany celem odnowienia ołtarza, przy którym Ojciec św. odprawił przed 50 laty pierwszą Mszę św. w kościele San Carlo al Corso w Rzymie. Komitet zdał relację Ojcu świętemu z dotychczas dokonanego dzieła. Między członkami komitetu obecni byli pralaci polscy ks. Florczyk i ks. Skirmunt. Komitet złożył do dyspozycji Ojca św. 3 miliony lirów, zebrane wśród wiernych całego świata. Ojciec św. przeznaczył natychmiast tę kwotę do dyspozycji Komisji Apostolskiej w Afryce. Komitet ofiarował ponadto Ojcu św. wspaniałą rzeźbę, przedstawiającą w pomniejszeniu katedrę medjolańską. Nadto Ojciec św. przyjął album z podpisami seminarzystów całego świata, którzy ze swoich składek pokryli część kosztów, związanych z odnowieniem wspomnianego ołtarza.

Dalsze zmiany w Min. Oświaty.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Mówi się, że w Ministerstwie Oświaty nastąpią dalsze zmiany. Podobno jest już zadecydowaną dymisją wizytatorów szkolnych dr. Tad. Mikulowskiego i Ad. Bożewskiego. Nadto do dymisji mają się podać naczelnicy wydziałów dr. Reiter, H. Gubrynowicz i Władysław Radwan.

Zmiany w Min. Sprawiedliwości.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Z powodu nominacji p. Świątkowskiego na wiceministra sprawiedliwości, min. sprawiedliwości r. Michałowski delegował do pełnienia obowiązków dyrektora departamentu administracyjnego A. Kwiatkowskiego, wiceprezesa sądu apel. w Warszawie. Na miejsce p. Kwiatkowskiego ma być delegowany dotychczasowy prezes sądu okręgowego w Łodzi p. Beżyński. Nowomianowany dyrektor departamentu karnego Michał Lorentowicz, dotychczasowy wiceprezes sądu okr. w Warszawie objął urządowanie w dn. 3 b. m. Min. sprawiedliwości powołał prokuratora sądu okr. w Sosnowcu Tad. Krychowskiego do pełnienia czynności w min. sprawiedliwości z przydziałem do nadzoru prokuratorskiego.

MIN. PIŁSUDSKI OTRZYMA RAPORT.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) W tych dniach wyjeżdża na Madagę zaufany oficer z gabinetu min. spr. wojskowych, celem złożenia marsz. Piłsudskiemu raportu z sytuacji.

2 WOJEWODOWIE W WARSZAWIE.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) W sprawach służbowych bawią w Warszawie wojewodowie krakowski p. Kwaśniewski i śląski p. Grażyński.

Polacy na pogrzebie Joffre'a.

Paryż, (PAT). Wśród licznych delegacji, które wzięły udział w pogrzebie marszałka Joffra powszechną uwagę zwracali przedstawiciele wojska polskiego w osobach gen. Orlicz-Dreszera, płk. Bleszyńskiego, attache wojskowego, jego zastępcy majora Lubieńskiego, komandora Czernickiego, przedstawiciela marynarki polskiej wojennej i około 20 oficerów polskich, będących na studiach we Francji. Między b. kombatanami znajdowała się delegacja Federacji polskich związków obrońców czasy we Francji ze sztabem z prezesem p. Delinikajtisem na czele. Gen. Orlicz-Dreszer złożył w dniu wczorajszym wizytę oficjalną: szefowi sztabu generalnego gen. W. Gaudou i gubernatorowi wojennemu m. Paryża gen. Gourandowi.

JOFFRE WIERZĄCYM KATOLIKIEM.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.) Prasa francuska donosi, że marsz. Joffre przed śmiercią przyjął ostatnie Sakramenty św. Marszałek Joffre powrócił do religii po wielkiej bitwie nad Marną, a powrót ten wyraził słowami:

„A jednak musi istnieć Bóg skoro zwyciężyliśmy“.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. marsz. Joffre odbędzie się w Warszawie w kościele św. Krzyża w piątek w południe.

W Piotrkowie powstanie wielka fabryka obuwia.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.) Czechosłowacka fabryka obuwia Bata zwróciła się do magistratu Piotrkowa z ofertą w sprawie budowy zakładów przemysłowych. Przy produkcji obuwia byłoby zatrudnionych 10.000 robotników polskich. Magistrat aprobował ofertę firmy czechosłowackiej, ale wyłoniła się pewna trudność. Mianowicie Bata uzależniła realizację projektu od przeprowadzenia kanału, nad którym ma być wybudowana fabryka. Ponieważ magistrat pieniędzy nie ma, przeto zwrócił się do władz centralnych o udzielenie kredytów.

MASZYNA PIEKIELNA W ZAGRZEBIU.

Wiedeń, (PAT). Dzienniki wiedeńskie donoszą z Zagrzebia: Wczoraj wieczór podłożona została w magazynie celnym w Zagrzebiu maszyna piekielna. Skutkiem eksplozji został lekko zraniony strażnik. Szkody rzeczowe nieznaczące.

SAMOZWANCZY KRÓL.

Rangoon, 8. 1. (PAT). Rzekomy król powstańców Sapaan jest — jak się zdaje — zwykłym samozwańcem i szarlatanem, który był już pociągany do odpowiedzialności za organizację niedozwolonych loterii oraz był podejrzany o morderstwo. Za schwytanie go wyznaczono nagrodę 5.000 rupij.

O czym piszą inni?..

Nawet p. Studnicki przeciw „Brześciowi“

Do grona protestujących przeciw hańbie Brześcia przyłączył się nawet p. Wł. Studnicki, osławiony germanofil i przyjaciel Legjonów w czasie wojny... W „Przełomie“ (sanacyjnym) pisał on o postępowaniu z więźniami:

„Było to poniewieranie godności ludzkiej, na jakie dotychczas zdobywały się tylko barbarzyńskie narody azjatyckie. Cóż o tem powie świat? Po sprawie brzeskiej dać wiarę wszelkim przesadnym wieściom o krzywdach naszych mniejszości narodowych. W państwie bowiem, gdzie katują i poniewierają byłych i przyszłych posłów, byłych ministrów, ozdobionych najwyższymi orderami za ważne zasługi państwowe, jak mogą postępować ze zwykłym obywatelem, zwłaszcza należącym do mniejszości narodowej. Okrucieństwa w Brześciu, to gryząca plama, szkodząca całemu naszemu organizmowi państwowemu. Jedynym antidotum na jej truciznę jest mocna reakcja. Wszyscy, winni okrucieństw w Brześciu, muszą być należycie ukarani. W armii polskiej nie mogą być cierpiący oficerowie, znęcający się nad więźniami. W sądownictwie nie może być tolerowany sędzia lub prokurator, który dopuścił do tego wszystkiego, co się w Brześciu działo. Nie może reprezentować sprawiedliwości państwowej ten, który był prokuratorem w sprawie uwięzionych posłów w Brześciu“.

„Brześć“ uważa p. Studnicki nie tylko za pogwałcenie zasad moralności, ale jeszcze za błąd z punktu widzenia interesów obozu rządowego.

„Przypuszczam — pisze — że aresztowanie byłych posłów nie miało należytej podstawy prawnej. Ziem jest naruszenie prawa, lecz „Salus reipublicae suprema lex“ i dla przeobrażenia konstytucji marcowej — wiedzącej nas do upadku, w konstytucję, która by była dźwięgiem naszych sił gospodarczych i narodowych można poświęcić niejako istniejące prawo pisane, lecz do zmiany konstytucji nie może przyczynić się sponiewieranie godności ludzkiej kilkudziesięciu wybitnych polskich polityków. Uczyniono ich męczennikami, wytworzono między nimi silną spójnię solidarności w męczeństwie, uczyniono z nich bezwzględnych przeciwników reformy, która ma iść od rządu, przy którym ich dręczono. Postępowaniem w Brześciu nie ułatwiono reformy, lecz rzucano kamienie na jej drogę“.

Apel do władz prokuratorskich.

Warszawska „Polska“ konstatuje, że „sprawa brzeska nie posunęła się ani na krok naprzód. Nic nie słychać o wdrożeniu jakiegos śledztwa. Przeciwnie, na łamach prasy jednokrotnie wypowiedziane jest zdanie, iż śledztwo mogłoby być zarządzane tylko wskutek skargi poszkodowanych, którzy dotąd z taką skargą nie wystąpili. Otóż takie twierdzenie — odpowiada „Polska“ — sprzeciwia się pojęciom o organizacji wymiaru sprawiedliwości w państwie. Jeśli popełniona zostanie zbrodnia nie konieczne urząd prokuratorski ma czekać na zażalenie poszkodowanych, zwłaszcza jeśli charakter przestępstwa godzi nie tylko w interesy jednostki, ale i w prawa i prestige państwa, a w dodatku rzecz cała ma szeroki rozgłos. W sprawie brzeskiej wszystko przemawia za wkroczeniem władz prokuratorskich i ogółowi trudno zrozumieć zwleknięcie i oczekiwanie skargi, która w końcu musi być złożona“.

„Brześć“ a interes państwa.

Ta sama „Polska“ rozprawia się z twierdzeniem pism sanacyjnych, jakoby należało nad „Brześciem“ przejść do porządku dziennego, a to ze względu na rzekomy interes państwa.

„Państwo Polskie — pisze — ani Brześcia, ani ludzi wsławionych metodami Brześcia nie potrzebuje. Wyrzadzili bowiem państwu straszną krzywdę, narazili na szwank jego dobre imię. Wreszcie państwo współczesne nie jest wcale mołochem tatarsko-mongolskim i powołane jest do ochrony obywateli i nie może mieć nie wspólnego z krzywdą jednostek“.

Nadużycie słów Biskupa.

Ks. Biskup Szulęzek z Łucka ogłosił w grudniu list pasterski do nauczycielstwa swej diecezji, w którym m. in. uznał jego poprawny stosunek do Kościoła. Organ „Związków Nauk. S. P.“, „Głos Nauczycielski“, wysłał ten list do bezpodstawnego twierdzenia, jakoby Ks. Biskup Szulęzek przez ten list wycofał swój podpis pod znaną odezwą Episkopatu w sprawie „Związków Nauk. Szkół Powszechnych“.

„Stwierdzam — oświadcza teraz w prasie Ks. Biskup — z całą stanowczością, że

Znaczenie wizyty Venizelosa.

Ogólne zaniepokojenie w Europie (zwłaszcza we Francji) wywołała niedawna wizyta greckiego premiera, Venizelosa, w stolicy Turcji. Kiedy indziej byłaby może minęła bez większego wrażenia. Traf jednak (czy też Kemal Pasza) chciał, żeby się p. Venizelos spotkał w Angorze z węgierskim premierem, hr. Bethlenem, niezmiernie ruchliwym agitatorem na rzecz rewizji traktatów pokojowych. Nie dziwnego, że spotkanie Venizelosa z Bethlenem zaczęło rozumieć w kołach dyplomatycznych Ententy jako przechylenie się Grecji na stronę państw dążących do zmiany obecnego ustroju politycznego Europy, co tem większego nabierało prawdopodobieństwa, iż Grecję łączą do bre, nawet przyjacielskie stosunki z Italią Mussoliniego, i to jeszcze dzięki osobistym wysiłkom Venizelosa.

Trudno teraz powiedzieć, jaki cel miał grecki premier tolerując w Angorze hr. Bethlena. Najprawdopodobniej nie zdawał sobie należyte sprawy z następstw tego spotkania, którego zresztą sam nie aranżował. Trzeba jednak na uznanie tego, wielkiego polityka podnieść, że miał odwagę przeciąć wszelkie domysły i podejrzenia, jakie się w związku z tem jego spotkaniem nasuwały, i że to zrobił w chwili najodpowiedniejszej, mianowicie zaraz, kiedy się te domysły zaczęły szerzyć i utwierdzać.

Mamy na myśli świeżą podróż Venizelosa i jego wizyty złożone w Belgradzie, w Warszawie i w Wiedniu. Dla prasy niemieckiej, która po angielskim spotkaniu Venizelosa z Bethlenem już pisała o przystąpieniu Grecji do organizowanego przez Włochy bloku państw rewizjonistycznych, podróż ta była ciosem bardzo bolesnym i wypadkiem mocno nieprzyjemnym. Miała bowiem charakter jakby oficjalnego „demarche“ przeciw tym planom, których przeprowadzenie stanowi cel niemieckiej polityki zagranicznej.

Charakter ten miały w szczególności wizyty Venizelosa w Warszawie i Belgradzie... W Wiedniu zatrzymał się premier grecki wyłącznie dla sfinalizowania układów o cha-

rakterze gospodarczym. Stolica Austrii zresztą już od r. 1918 nie wchodzi w grę, jako poważny czynnik międzynarodowej polityki. Natomiast charakter wybitnie polityczny miały wizyty Venizelosa w Warszawie i w Belgradzie, w stolicach dwóch państw, przeciw którym głównie idzie atak rewizjonizmu i ducha odwetu: ze strony Niemiec i ze strony Włoch. Żeby zaś nie było pod tym względem żadnych złudzeń, złożył Venizelos w Warszawie mocne oświadczenie, że

„jakkolwiek traktaty pokojowe nie są ideałem, to jednak rewizja byłaby niebezpieczną dla pokoju i nie stanowiłaby żadnego lekarstwa na światowy kryzys gospodarczy“.

Podobne oświadczenie złożył Venizelos wezwonij w Belgradzie.

To męskie wystąpienie greckiego premiera, jak i jego ostatnia podróż, wywołało bardzo korzystne wrażenie we Francji. „Temps“ konstatuje z przyjemnością, że mieści się w nich stwierdzenie, iż

„Grecja nie da się wciągnąć w orbitę polityki rewizjonistycznej“.

Podobnie „Echo de Paris“, „Journal“ i inne.

Tem bardziej zadowolona może być Polska... Przed świętami Bożego Narodzenia wydawało się, że się na horyzoncie polityki międzynarodowej pojawia upiór „bloku rewizjonistycznego“, i że do tego bloku wchodzi Grecja. Niebezpieczeństwo to zmniejsza się obecnie o tyle, że Grecja, która do tego bloku miała wejść, manifestuje publicznie swoją wolę obrony obowiązujących traktatów pokojowych. Jeśli zaś do tego dodamy jeszcze pokojową mowę Mussoliniego w dzień Nowego Roku, to trzeba stwierdzić, że przynajmniej na razie — kampanja rewizjonistyczna spotkała na drodze pewne trudności, których powiększenie i pomnożenie powinno być wdzięcznym zadaniem dyplomacji państw zainteresowanych w utrzymaniu „status quo“, w pierwszym rzędzie Polski.

W. Z.

Kurierkowy „kombinator“ zmylił adres...

Krakowski „Kurjer Codzienny“ poświęcił artykuł wstępny sprawie najzupełniej bezpodstawnego aresztowania docenta Uniwersytetu Jagiellońskiego, przez osławioną „nadzwyczajną komisję do walki z nadużyciami“. Jeśli idzie o meritum sprawy, jest ona w istocie skandaliczną. Bez żadnej dosłownie podstawy, wytoczono śledztwo człowiekowi na wysoki stanowisku i o znanej prawości, przewlekano to śledztwo przez 25 miesięcy, wtrącono obwinionego na blisko pół roku do więzienia po to, by wreszcie sąd apelacyjny śledczy za zgodą prokuratora uznając wszystkie zarzuty za bezpodstawne — całą sprawę umorzył. Dopiero po przejściu całego piekła udręk moralnych i fizycznych otrzymał obwiniony docent Uniwersytetu Jagiellońskiego — rehabilitację ze strony sądu, a ostatnio i Senatu akademickiego.

Dziś „Kurjer“ oburza się na te barbarzyńskie metody duchem wschodu przesiąknięte i atakuje „komisję nadzwyczajną“ i... Sejm (!), który komisję tę miał rzekomo stworzyć. Ignorant z „Kurjera“ utrzymuje, że

„aresztowania dokonała sejmowa (!) nadzwyczajna komisja do walki z nadużyciami“.

W myśl uchwały Sejmu (!!) była Nadzwyczajna Komisja dla tępienia nadużyć powołana do badania nadużyć urzędniczych i dokonanych w przedsiębiorstwach państwowych“.

ani w treści, ani w intencji wspomnianego listu niema wycofania mego podpisu ze wskazanej wyżej odezwy.

List mój wychodzi z założenia, że ogół Nauczycielstwa Szkół Powszechnych na Wołyniu stoi na gruncie uznania potrzeby religijnego wychowania młodzieży;

List był wynikiem troski o utrwalenie tego Nauczycielstwa w powyższym kierunku; był ostrzeżeniem przed zagrożeniem szkolnictwa zgubnymi wpływami; był pragnieniem wpojenia tego przekonania, że głos Władz kościelnych winien być przyjmowany jako ojcowskie napomnienie.

Twierdzenie więc o rzekomym wycofaniu mego podpisu, jako najzupełniej niesłuszne postawione — nie powinno dezorientować ogółu nauczycielstwa“.

Niezbyt więc szlachetnych sposobów chwytła się „Związek Nauk. Szk. Powsz.“ w swej walce z Episkopatem.

że wreszcie

„kombinatorzy (którzy podjęli kampanję przeciw Drowi Kozubskiemu) wykorzystałi nastroje panujące w Sejmie... który uchwalił (!!!) powołać do życia ową Nadzwyczajną Komisję do tępienia nadużyć“.

Otóż wiadomą jest ogólnie rzeczą, że „Komisja Nadzwyczajna“ utworzona została nie uchwałą Sejmu, ale dekretem Prezydenta Rzplitej z 30 kwietnia 1927 (Dz. U. Nr 41 z 5 maja 1927), który to dekret ukazał się jako jeden z pierwszych po uzyskaniu przez rząd sanacyjny pełnomocnictw na podstawie zmian przeprowadzonych w sierpniu 1926 roku — w konstytucji. Rząd sanacyjny chciał tą drogą uzyskać jakieś dowody rzekomych nadużyć, od których miały się roić czasy przedmajowe. Powołana dekretem komisja zaczęła więc z wielkim rozmachem swą „działalność“. Posypały się śledztwa, aresztowania i dochodzenia przeciw różnym osobom na wybitnych stanowiskach, których rzekome „nadużycia“ miały usprawiedliwić zamach majowy. Rynek jednak okazał się, że wszystkie lekkomyślnie rzucone oskarżenia były tendencyjne i bezpodstawne, a cała działalność komisji do walki z nadużyciami skończyła się jednym wielkim fiaskiem. W Sejmie podniosła się burza, a w całej prasie wówczas opozycyjnej posypały się protesty przeciw niekwestionemu i lekkomyślnemu naruszaniu czci ludzkiej. Ze 140 bowiem spraw, wytoczonych przez komisję nadzwyczajną, prawie wszystkie zostały przez sąd umorzone, jako bezpodstawne. Także i nasz dziennik piętnował już wówczas to lekkomyślne szarpanie czci ludzi niewinnych i myślny pierwszy przed 10 miesiącami podnieśli protest przeciwko skandalicznemu postępowaniu z Drem Kozubskim.

Ignorant „kurjerkowy“ ze swemi atakami na Sejm albo poprostu kłamie, albo też nie wie nawet, że socyściemi epitetami darzy komisję nowołądaną rozporządzeniem Prezydenta I. Mościckiego, premiera J. Piłsudskiego, ministrów Bartla, Składkowskiego, Zaleskiego, Czechowicza, Meysztowicza, Moraczewskiego, Miedzińskiego i i., których podpisy pod dekretem tym figurują.

Przecież ta komisja, o której dziś pisze sanacyjny dziennik, że jest „najbardziej typowym przykładem tych metod z pod czapki Monomacha“, których przykładów należy szukać nie gdzieindziej tylko w Rosji! — ta komisja była „chluba“ sanacji, bo ona miała być narzędziem dla usprawiedliwienia całego przewrotu majowego i udowodnienia

rzekomych nadużyć w życiu publicznym poprzednio popełnianych.

Rząd więc, a nie Sejm jest ojcem duchowym komisji, której praktyki powodują dziś — mocno zresztą spóźnione — oburzenie i ataki kurjerkowego ignoranta.

Świętochowski o podłożu Brześcia

W drugiej części swych wywodów na temat Brześcia przypomina Świętochowski, że za czasów Rzplitej szlacheckiej dokonywano gwałtów i zbrodni bez protestów większości społeczeństwa.

„Jeden kanclerz Zamojski ustąpił z urzędu, gdy wokoło niego rozlało się błoto zbrodni i podłości; jeden poseł Wybiicki zaprotestował na sejmie przeciw posłom rosyjskim; jeden Rejtan legł na progu sali sejmowej, ażeby powstrzymać wychodzących posłów, jeden Kościuszko ratował ojczyznę oporem zbrojnym i tylko on jeden chciał wydobyć się obronną z wnętrza narodu, podczas gdy inni patrioci zebrali o nią u dworów zagranicznych, nawet u wrogów (Prus). Uciekającemu przed zemstą Wybiickiemu rodacy odmawiali schronienia; Rejtana usiłowano przestraszyć wyrokiem sądowym lub nakłaniano do uległości przekupstwem; Kościuszcze wykradano zaciągniętych do wojska chłopów pańszczyźnianych, ażeby nie stracić robotników folwarcznych. Trzykrotnie powtórzył się potworny, niemający podobieństwa w dziejach fakt rozbioru, zaboru i zagłady wielkiego państwa, bez jego walki i za zgodą przedstawicieli narodu wraz z monarchą“.

W czasach porzoborowych, za Księstwa Warszawskiego i Królestwa Kongresowego naród wykazuje wyraźnie pewne otępienie, ale ciągle jeszcze jest starszylachem. W drugiej połowie XIX wieku naród szlachecki zamiera; a rodzi się nowy. Ten, pisze Świętochowski, chociaż bezwładny i cierpiący w niewoli, wydaje się zdrowym, silnym i twórczym ciałem politycznym.

Ostatnią część uwag Świętochowskiego streścimy jutro.

Literatura przeciw Brześciowi.

W prasie warszawskiej ogłoszono protest grupy literatów i artystów przeciw katowaniu więźniów brzeskich. Protest podpisali między innymi:

malarze: H. Stażewski, M. Rafałowski, krytycy: M. Wallis, E. Boye, L. Andre, M. Sztetling,

literaci: J. N. Miller, A. Stern, A. Strug, J. German, St. R. Dobrowolski, J. Włrski, A. Wolica, Fr. Baturewicz, H. Mertkowiczówna.

Osobny protest ogłosił Józef Wittlin.

Protesty Boya-Zeleńskiego, Tuwima i i.

W ostatnich „Wiadomościach Literackich“ zabrali głos w sprawie Brześcia trzej pisarze związani z obozem przedrodowym.

Boy-Zeleński oświadcza, iż stojąc na stanowisku czysto ludzkim, poza polityką, przyłącza się do głosu protestów przeciw znęcaniu się nad więźniami.

Juljan Tuwim kończy swoje oświadczenie słowami:

„Znęcanie się nad bezbronnymi uważam za hańbę i twierdząc, że niema tak wzniosłego celu (gdyby nawet o jakiejś potwornej „celowości“ tej ohydy mowa być mogła), któryby środki takie usprawiedliwiał“.

Kazimierz Wierzyński pisze wprawdzie o jakiejś metodzie „doraźnej agitacji politycznej“, która rzekomo wyzyskuje atut brzeski na swoją korzyść. — ale pomimo to stwierdza:

„Ujawnienie akcji okrucieństwa w stosunku do więźniów osadzonych w Brześciu jest zdarzeniem, które musi wywołać odrazę i przejmujący wstrząs moralny“.

I jeszcze dalej:

„Czuje się wobec mego sumienia zmuszony potępić znęcanie się nad więźniami jak najbardziej stanowczo“.

Znany komedjopisarz Bruno Winawer przyłączył się jako b. asystent politechniki warszawskiej do odezwy asystentów.

Jak zapowiada jeden z dzienników — przygotowuje się w Warszawie jeszcze jeden zbiorowy protest pisany.

W tych dniach ukaże się zbiorowy protest pisarzy krakowskich, który otwiera nazwisko Karola Huberta Rośworowskiego.

DONIOSŁOŚĆ PROTESTU LITERATÓW.

Wreszcie więc odezwała się obok nauki polskiej — literatura, która reprezentuje sumienie narodu. Protestują i szczyty literatury i pomniejsza brat piarska, ujmując się za sponiewieraną godnością ludzką. O mocy i doniosłości tego protestu świadczą nazwiska, z których część cytujemy: Świętochowski, Strug, Górski, Wasilewski, Boy, Irzykowski, Szpotanski, Ossendowski, T-wim, Słonimski, Miller, Winawer, Wierzyński, Wittlin, Kuncewiczowa, Meleer-Rutkowska, Marja Dąbrowska i inni.

Na ziemiach Rzeczy

„Przedświt“ skazany za oszczerstwo

W piśmie sanacyjnych socjalistów „Przedświt“ pojawiła się w sierpniu ub. roku oszczerstwa napisać na członka P. P. S., J. M. Borskiego, który pociągnął to pismo do odpowiedzialności.

Onegdaj odbyła się w Warszawie rozprawa przeciw redaktorowi „Przedświtu“ p. Żmudowskiemu. Sensacją procesu było — jak podaje „Robotnik“ — ujawnienie autora oszczerczego artykułu, mianowicie p. Antoniego Pączka. Zdawa się to chyba po raz pierwszy, by redaktor odpowiedzialny, chcąc uniknąć kary, demaskował autora. Jest to ciekawy przyczynek do stosunków, panujących w P. P. S. i zdaje się świadczyć, że drogi „Przedświtu“ i p. Pączka, który jeszcze niedawno był czołowym publicystą tego organu, rozeszły się.

P. Pączek niewiele jednak pomógł p. Żmudowskiemu, którego sąd skazał na miesiąc aresztu i 500 zł. tytułem nakazki.

MIESIĄC ARESZTU ZA ZNISZCZENIE ADWOKATA.

W swoim czasie toczyła się przed sądem karnym w Warszawie rozprawa przeciw sanacyjnemu dziennikarzowi, Tadeuszowi Wieniawie Długoszowskiemu, podczas której obrońca strony skarżącej adwokat J. Tereszenko nazwał Długoszowskiego warcholą, prowadzącym antypaństwową propagandę za pieniądze czerpane od Sowietów i powoływał się w tej mierze na wyroki sądowe.

Msząc się za to określenie, Długoszowski, jako redaktor pisma „Wolność“, wydrukował w swym piśmie oszczerczy artykuł, nazywając w nim adw. Tereszenkę „prowokatorczyń“ i „cuchnącym adwokatem“.

Tereszenko pozwał Tadea Wieniawę Długoszowskiego przed sąd, który skazał Długoszowskiego na miesiąc bezwzględny aresztu i 400 zł. grzywny.

Wielki proces

przeciw b. posłom-spiskowcom komunistycznym.

Przed sądem w Wilnie rozpoczął się proces przeciwko b. posłom białoruskim: Józefowi Gawrylukowi, Ignacemu Dworczaninowi, Pawłowi Kryńczykowi i Flegantowi Wołyńcowi, jako też najbliższym im współpracownikom funkcyjnarzom t. zw. centr. sekr. białoruskiego i kierownikom: M. Ostępczykowi, M. Tarasiukowi, J. Misze, P. Pietkunowi, S. Żyd-kiewiczowi i B. Łukaszewi.

Oskarżeni, występujący jako bezwyznaniowci, odpowiadają za zawiązanie spisku komunistycznego. Związek spiskowców B. W. R. K. P. powstał pod auspicjami partii komunistycznej i prowadził swą komunistyczną robotę nie tylko na terenie Sejmu, ale też zorganizował aparat wykonawczy, głównie w postaci sekretariatów powiatowych i centralnego sekretariatu tego „Klubu“ w Wilnie i zapomocą aparatu tego prowadził akcje komunistyczne w terenie.

Do rozprawy powołano 36 świadków. Akt oskarżenia obejmuje 180 stron pisma maszynowego.

Zjazd kupiectwa zbożowego w Poznaniu

Z inicjatywy Rady zrzeszeń kupców zbożowych odbył się w Poznaniu w dniu 17 b. m. ogólnopolski zjazd kupiectwa zbożowego. — W programie obrad znajduje się cały szereg aktualnych spraw, a m. in. kwestja eksportu zagranicznego zboża i maki.

Pierwszy wagon bawełny przez Gdynię

Jedna z największych firm przemysłowych w Pabjanicach otrzymała już pierwszy wagon bawełny przez port w Gdyni. W najbliższym czasie już wszystkie transporty bawełny dla przemysłu polskiego, oniają hędą niemiecki port, Bremę, dążąc prosto do Gdyni, co w dużym stopniu przyczyni się do rozwoju naszego portu.

PEDAGOG CHIŃSKI ODWIEDZI POLSKĘ.

Prasa stołeczna podaje, że w generalnym konsulacie polskim w Nowym Jorku otrzymał wizę na wyjazd do Polski uczonego chiński, Ma Den Hwan, profesor uniwersytetu w Nankinie. Uczony udaje się do Polski dla zapoznania się z naszymi metodami wychowawczymi.

GORĄCE ŹRÓDŁO ODKRYTO W WOJEWÓDZTWIE ŁÓDZKIM.

W miejscowości Folusz (woj. łódzkie, pow. turecki) odkryto gorące źródło. Przed kilku dniami robotnicy, powracający z pracy, zauważyli, że z rowu przydrożnego wydobywa się para. Ponieważ w całej okolicy niema żadnych fabryk, które wypuszczałyby gorącą wodę, robotnicy postanowili zbadać przyczynę dziwnego zjawiska. Idąc w kierunku skąd płynęła ciepła, parująca woda, doszli wre-

„Zachwiał się kamień węgielny narodu — rodzina“

LIST PASTERSKI KS. METR. LWOWSKIEGO O RODZINIE CHRZEŚCIJAŃSKIEJ.

Ks. Dr. Bolesław Twardowski Arcybiskup Metropolita Lwowski, wydał list pasterski do wiernych swej archidiecezji o rodzinie chrześcijańskiej.

W części pierwszej swego listu Ks. Arcybiskup rozważa, jaką powinna być rodzina według woli Bożej.

„Chrystus Pan w naukach swoich odnowił przedewszystkiem i utwierdził fundamenty rodziny, to jest jedność i nierozdzielność małżeństwa. Uczył wyraźnie i stanowczo, że mąż i żona z woli i postanowienia Bożego tworzą jakby jedno ciało i że nie wolno im się rozdzielać i z innymi osobami zawierać małżeńskich związków, a kto tak czyni, popełnia cudzołóstwo, bo co Bóg złączył, tego człowiekowi rozłączać nie wolno“ (Mat. 19, 6; Mar. 10, 6—9).

W drugiej części listu Ks. Metropolita podaje środki do odnowienia rodziny.

„W ostatnich lat dziesiątkach rodzina coraz bardziej schodzi z drogi, jaką jej Bóg wyznaczył, i coraz bardziej się zbliża do pogańskich wzorów. Bolszewizm wypowiedział rodzinie wojnę nieubłaganą na śmierć i życie. Żadna rewolucja nie będzie możliwa, dopóki będzie istniała rodzina i duch rodzinny — tak głoszą przywódcy bolszewików“.

„To, co się dzieje w bolszewii, jest jaskrawym dowodem, do czego prowadzą zgubne zasady zapamiętania na rodzinę, jakie się dziś coraz bardziej przyjmują w wielu krajach, a także, niestety, i w naszej Ojczyźnie.“

Bo i u nas „zachwiał się kamień węgielny narodu — rodzina“ (Arcyb. Bilecowski: „Listy pasterskie“ t. 2, str. 222) i u nas w zaskarżający sposób pomnaża się liczba rozbitych rodzin“.

„I u nas równie jak w innych krajach, wre zacięta walka o ustawowe wprowadzenie rozwodów i ślubów cywilnych“.

„I u nas wreszcie bardzo zły jest wzajemny stosunek rodziców do dzieci i dzieci do rodziców; coraz częściej nawet, jak u pogan, pierwszym pytaniem, jakie sobie rodzice zadają, jest, czy wogóle ma być potomstwo, i nieraz równie z góry na zagładę je skazują, dopuszczając się w ten sposób strasznej zbrodni, którą nasza

Wiara święta na równi z morderstwem stawia“.

„Nie wolno tworzyć rodziny bez zastanowienia, lekkomyślnie, bo to sprawa ogromnej wagi dla szczęścia doczesnego i wiecznego. Trzeba się więc starać wyrozumieć, jaką jest pod tym względem wola Boża. Przyszli małżonkowie winni się dostatecznie poznać, aby wiedzieli, czy będą mogli ze sobą żyć zgodnie aż do śmierci, czy zdolają razem przetrwać nieraz bardzo ciężkie chwile i dochować sobie wierności poprzysiężonej, choć ta wierność może nieraz na wielkie będzie wystawiona próby.“

Następnie muszą małżonkowie zawsze pamiętać o tem, że miłość jest naczelną cnotą życia chrześcijańskiego, miłość więc winna i w małżeństwie wszechwładnie panować. Miłować się winni wzajem małżonkowie, miłować winni rodzice swe dzieci, a dzieci rodziców. Miłość wspólna powinna łączyć rodzeństwo“.

„Prócz troski o zdrowie i życie swych dzieci powinni też rodzice starać się usilnie o ich należyte wychowanie. Dobry chrześcijański obywatel to największy skarb, jaki rodzice dzieciom mogą zostawić, to fundament prawdziwego szczęścia i rodziców i dzieci w późniejszych latach. Najlepszym zaś sposobem urabiania tego charakteru w dzieciach to przykład rodziców“.

„Dzieci zaś niech sobie wezmą za przykład Boskie Dziecię Jezus i niech się starają takimi być dla swych ojców i matek, jakim był nasz Odkupiciel w Nazarecie dla Józefa i Marii. Niechaj się więc modlą codziennie za swych rodziców, jako za największych swoich dobrodziejów, niech ich szanują i kochają, niech im będą posłuszne, niech im z pomocą spieszą wedle swej możności w pracy, niechaj ich wspierają w razie potrzeby“.

W końcu nawołuje Ks. Metropolita rodziny polskie do odnowienia według wzorów Najświętszej Rodziny, do sumiennego spełniania swych obowiązków rodzinnych, oraz udziela błogosławieństwa pasterskiego.

Jak donosi KAP. z Citta del Vaticano, w ciągu tygodnia ogłoszona będzie encyklika papieska o małżeństwie, która wzbudza wielkie zainteresowanie.

szej owocnej pracy dla dobra kraju i całości ruchu chrześcijańsko-społecznego“.

Postanowiono przeprowadzić reorganizację stronnictwa. Członkowie Zarządów złożyli urząd. Reorganizację przeprowadza komisja złożona z 5 osób, która chwilowo reprezentuje Ch. D. na terenie poznańskim.

Manifestacje na cześć Wodza śląskiego ludu.

W święto Trzech Króli w Katowicach odbyło się w kościele OO. Franciszkanów uroczyste nabożeństwo z okazji powrotu Korfante'go na Śląsk. Zaproszony przez swych zwolenników Wódz ludu śląskiego, przybył do kościoła wraz z małżonką, witany owacyjnie przez tłumy, wśród których było też 600 powstańców śląskich, którzy w ostatnim tygodniu przeszli z pod znaku samacji do Narodowego Związku Powstańców. Podczas nabożeństwa wzruszające kazanie wygłosił O. Franciszkanin ks. Euzebiusz. Po nabożeństwie na rynku odbył się raport oddziałów powstańczych i defilada, poczem przemawiał Korfanty. W mowie swej nawiązał do obrony praworządności i katolickich zasad w Polsce. Kończąc, oświadczył wśród uśmiechniętych oklasków: „Ślubujemy, że nie ustaniemy w tej walce o praworządność i katolicką sprawiedliwość“.

Projekt kodeksu karnego wobec zbrodni spędzania płodu.

Według art. 227 pierwszego projektu nowego kodeksu karnego za spędzenie płodu ma ulegać karze więzienia do 5 lat ta kobieta, która swój płód spędza, jak też i osoba, wykonująca odnośnie zabieg. Do tego postanowienia projektu kodeksu karnego przy drugim jego czytaniu Komisja kodyfikacyjna jednomyślnie przyjęła i dodała postanowienie uzupełniające, że „sprawcy spędzenia płodu nie ulegają karze, jeżeli zabieg był wykonany przez lekarza ze względu na zdrowie matki, dobro rodziny lub z innych ważnych powodów“. Wskutek tego uzupełniającego dodatku art. 227 zabezpiecza obecnie zupełną bezkarność zabójstwa płodu. Ponieważ tego rodzaju pełna bezkarność zabójstwa płodu godzi w marolność chrześcijańską, w sprawie tej odbyły się w diecezji lwowskiej zebrania Lig katolickich. Zebrania te jednomyślnie uchwałyły rezolucję, domagającą się skreślenia wspomnianego dodatku do art. 227 nowego kodeksu karnego, gdyż data ten, czyniący zbrodnię zabójstwa płodu bezkarną, sprzeciwia się zasadom moralności chrześcijańskiej. (KAP).

Z całego świata.

Katastrofa hydroplanów włoskiej eskadry.

Do lotu transatlantyckiego, jak wiadomo, wystartowała eskadra włoska złożona z 12 hydroplanów. Do Natalu jednak dotarło tylko 10 maszyn. Według wiadomości z Bolonii w portugalskiej Gwinei, dwa pozostałe samoloty zderzyły się z sobą w powietrzu tuż po wystartowaniu eskadry w kierunku Natalu. Jeden z hydroplanów spłonął zupełnie i szczątki jego runęły do morza, drugi zaś został poważnie uszkodzony. Pilot utonął w morzu, a maszynę wyłowiono z fal morskich.

Rząd włoski trzymał dotychczas w ukryciu ten tragiczny wypadek i nie pozwalał na opublikowanie go, gdyż nie chciał niepokoić opinii publicznej w trakcie odbywającego się lotu.

100 komunistów-Polaków przed sądem.

W Moskwie odbyło się posiedzenie komitetu dyscyplinarnego polskiej partii komunistycznej. Przed sądem partyjnym, który zbierze się wkrótce w Charkowie, mają stanąć wybitni komuniści polscy, oskarżeni o oportunizm i „odechylenie prawicowo-ugodowe“. Ogółem przed sądem stanie 100 komunistów Polaków. Kilku z nich grozi zesłanie na Sybir i wykluczenie z partii z pozbawieniem praw.

Nędza w Stanach Zjednoczonych.

Wśród farmerów w stanie Arkanzas panuje wrzenie z powodu szerzącej się coraz bardziej nędzy. Ostatnio miasto Arkanzas było widownią gwałtownych demonstracji farmerów, którzy grozili zdemolowaniem sklepów spożywczych. „Dajcie nam coś!“ „Ratujcie nasze rodziny przed głodem!“ — krzyczyli demonstranci. Zorganizowano pomoc dla farmerów tego bogatego niedawna stanu.

Walka łodzi podwodnej z potworami morskimi.

Angielską łódź podwodną „Wiktorję“ spotkała przygoda, która jedynie dzięki przytomności sternika nie zakończyła się katastrofą. Podczas ćwiczeń eskadry łodzi podwodnych u północnych brzegów Irlandii „Wiktorja“ oddalila się zbyt daleko od terenu manewrowego i zaatakowana została przez gromadę dżików morskich, z którą stozyła godzinę blisko walkę, zabijając minami około 16 wygłodniałych potworów. Ciężko uszkodzoną łódź uratował sternik, który umiejętnie pilotowaniem wyprowadził ją z pola walki.

BUKARESzt LICZY 800.000

MIESZKAŃCÓW.

Ogłoszone rezultaty ostatniego spisu ludności w Rumunii wskazują, że kraj ten liczy 8 miast, posiadających więcej niż 100.000 mieszkańców, a stolica państwa, Bukareszt, przekroczyła już liczbę 800.000 mieszkańców.

WSZYSCY MYŚLĄ O TANICH DOMACH.

Międzynarodowy kongres mieszkaniowy odbędzie się od 1—5 czerwca b. r. w Berlinie. Kongres ten będzie połączony z praktycznymi pokazami, oraz z wycieczkami i objazdami. Głównym tematem obrad kongresowiczów ma być kwestja tanich mieszkań i budowy jedno i dwurodzinnych domów.

ATEISTA RZUCONY WILKOM NA POŻARCIE.

Włościanie wsi ukraińskiej Tobołówka dokonali samosądu na komuniście Gołobowie, który z okazji świąt Bożego Narodzenia przybył z ramienia związku bezbożników w celu szerzenia idei ateistycznych wśród dzieci chłopskich. Zwłoki zamordowanego bezbożnika przewieziono do publicznego lasu i pozostawiono na pożarcie wilkom.

ZWYCIĘZCA ATLANTYKU ARESZTOWANY ZA... KRADZIEŻ.

Charles Lewin, który w r. 1928 przeleciał Atlantyk z pilotem Chamberlainem i już na terenie europejskim miał zatargi z władzami o ciemne sprawy, został obecnie aresztowany w Nowym Jorku za popełnienie kradzieży. Zamieszany on jest w sprawę tajemniczej kradzieży papierów wartościowych, w wysokości 21 tysięcy dolarów.

NAJWIĘKSZA ELEKTROWNIA NA ŚWIECIE.

Przy tamach na rzece św. Wawrzyńca w Stanach Zjednoczonych ma być wybudowana elektrownia, która będzie największą w świecie. Dysponować ona będzie siłą 2 milionów koni parowych, a koszt budowy, mają wynosić, według projektu, 54 miliony dolarów.

PARTJA SZACHOWA Z 36 GRACZAMI.

Słynny szachista Aljechin rozegrał w tydzień dniach w Belgradzie partję szachów jednocześnie z 36 graczami. Rozegranie tych partji trwało od 3 pp. do 11 w nocy. Z 36 partji wygrał Aljechin 23 partje, 12 na remis, a przegrał tylko jedną.

Literatura, kino, teatr

Pochwała stylu.

W dobie szczególniejszego upadku krytyki literackiej w Polsce warto przypomnieć co mówił o stylu znawca sztuki pisarskiej, krytyk Ernest Hello:

„Nie tworzymy kłó, które wypowiada — mówi Hello — ale tworzymy styl. Człowiek, nie będąc geniuszem, może dojrzeć wielką prawdę. Ale, aby ją wypowiedzieć w wyrazach ostatecznych, w języku nieśmiertelnym, by ją podpisać swoim imieniem, by ją w obliczu rodzaju ludzkiego zespolic z tym podpi-sem, na to trzeba być człowiekiem genialnym. Właściwe siedlisko geniuszu, to styl, styl jest jego stolicą, jego znaczeniem, jego chwałą. Cokolwiekbyście wypowiedzieli, jeśli nie macie stylu, nie będziecie mieli chwały. Styl nie może być zastąpiony przez myśl, jakkolwiekby myśl była świetna lub wspaniała. Nie go nie zastąpi“.

Kinematografia w Niemczech.

Przemysł filmowy w Niemczech szybko się rozwija, świadczy o tym najlepiej fakt, iż podczas gdy w 1914 r. istniały tam 32 wytwórnie filmowe, dziś jest ich 424, z czego 275 ma siedzibę w Berlinie.

W niemieckim przemyśle filmowym daje się zauważyć daleko idącą koncentrację, oraz tendencje monopolistyczne. Najpotężniejszym przedsiębiorstwem filmowym Niemiec jest „UFA“, stanowi ona własność znanego potentata finansowego, a zarazem przywódcy nacjonalistów, Hugenera. Dysponując 45-miljonowym kapitałem, opanował on przeszło 50 procent wytwórni filmowych w Niemczech.

Podezas gdy w 1913 r. było w Niemczech 2.300 kin, liczących 803 tysiące miejsc, obecnie istnieje 5.078 kin.

Podezas gdy w grudniu 1929 r. tylko 205 kin (193.000 miejsc) posiadało aparaturę dźwiękową, w połowie 1930 r. było już w Niemczech 572 kin dźwiękowych (444.000 miejsc), a obecnie 880 kin, liczących 600.000 miejsc, wyświetla już tylko dźwiękowiec. W ten sposób jedna czwarta kin niemieckich posiada aparaturę dźwiękową.

REPORTAŻ KRYMINALNY O UPIORZE Z DUESSELDORFU.

W teatrze miejskim w Grudziądzu wystawiono sensacyjny dramat kryminalny p. t. „Upiór z Düsseldorfu“. Autorami tej sztuki, zakrojonej na reportaży, są dwaj Grudziądzanie, pp. Niewiadowski i Kariski. Sztuka podobno posiada walory teatralne.

Camera obscura.

To się nazywa pewność siebie.

Swojego czasu „Naprzód“ zarzucił pos. Dyboskiemu z Krakowa, że pobiera trzy pensje, jako prymarjusz szpitala Św. Łazarza, jako lekarz Kasy Chorych i jako poseł sejmowy. Poseł Dyboski sprostował wówczas, że pobiera „tylko“ dwie pensje: z Kasy Chorych i ze Sejmu. Kiedy „Naprzód“ wytknął pos. Dyboskiemu pensję miesięczną w kwocie 900 zł. za „robienie projektów“ w Kasie Chorych — pos. Dyboski — o dziwo! — zamieścił następujące sprostowanie w „Naprzodzie“:

„Na podstawie § 19 ustawy prasowej proszę o zamieszczenie następującego sprostowania: Nie jest prawdą, jakoby pensja moja w Kasie Chorych wynosiła 900 złotych, natomiast prawdą jest, że jako poseł pobieram w Kasie Chorych 1400 złotych miesięcznie. Z poważaniem Dr. Tadeusz Dyboski, poseł na Sejm“.

Oto, co znaczy pewność siebie. „Naprzód“ kończy swoje uwagi o pos. Dyboskim: „Pieniądzy, pieniędzy, pieniędzy!“.

Już mamy hon. konsula na Maderze!

Ukazujący się w stolicy Madery, Funchalu, dziennik portugalski „Jornal“ zamieścił sążnisty artykuł o marsz. Piłsudskim. Jak donosi „Głos Poranny“:

„Z okazji przybycia marszałka Piłsudskiego na Maderę mianowany został honorowym konsulem polskim Portugalczyk p. Viena de Castro, bankier, właściciel ziemski i wydawca dziennika „Jornal“.

Nietakt.

Poważny i piękne tradycje za sobą mający „Tygodnik III.“ pisząc o Kiepurze z okazji po-bytu głośniego śpiewaka w Warszawie wyraża się m. in.:

„do dwóch wielkich gwiazd, pionierów na międzynarodowym horyzoncie sztuki, Paderewskiego i Poli Negri, doszła trzecia, równie pełna“ i t.d. —

Jedynym tchem: Paderewski i Pola Negri! Artysta-genjusz i aktorka z Hollywood! Kapłan narodowej sprawy, zapisany niezatartymi głaskami w historii znartwychwstałej ojczyzny i kapryśna, świetnie płatna artystka filmowa“.

Trzeba mieć przecież pewne poczucie proporcji i rangi duchowej!

Opromieniony „Promyk“.

50-LECIE ISTNIENIA „GAZETY ŚWIĄTECZNEJ“.

Od kilkudziesięciu lat wychodzi w Warszawie tygodnik popularny „Gazeta Świąteczna“, który właśnie w roku bieżącym obchodzi swoje 50-lecie.

Założycielem „Gazety“ i pierwszym jej redaktorem był Konrad Prószyński (Kazimierz Promyk), publicysta i znakomity działacz oświatowy. Działalność Promyka zakrojona była naprawdę na miarę wiekopomną.

Konrad Prószyński, będąc jeszcze studentem uniwersytetu warszawskiego ułożył i wydał pod pseudonimem Promyka „Elementarz“, po którym nastąpił szereg książek oświatowych dla analfabetów. Na ławie uniwersyteckiej zawiązał Promyk potajemnie kółko szerzenia oświaty „Tow. oświaty narodowej“. Kilka rozpraw o oświeceniu, o duchu narodowym, o miłości ojczyzny — przygotowało grunt pod wydawanie pisma stałego. I tak powstała „Gazeta Świąteczna“ w r. 1881. Na wieść o wydawaniu przez Promyka „Gazety Św.“ zgłosiło przedpłatę na nią natychmiast 2.500 abonentów. W ostatnich latach przed wojną liczba ich doszła do 32 tysięcy. Cenzura rosyjska stale naprzykrzała się „Gazecie“, jej bezinteresowny i najczystszy patriotyzm bolał bardzo ówczesnego generał-gubernatora Hurkę, który stale czytywał to pismo.

Drugim redaktorem „Gazety Świątecznej“ był Tadeusz Prószyński, najstarszy syn „Promyka“, który pracował bez przerwy w „Gazecie“ od r. 1900. Obecnie redaguje pismo p. Wanda Konradowa Prószyńska.

Dzisiejsze 50-lecie tej zasłużonej placówki oświatowej jest w całości triumfem idei Kazimierza Promyka. Jego szlachetna postać unosi się nad wysiłkami najlepszych dusz obywatelskich, którzy krzepili społeczeństwo Kongresówki w czasach niewoli. Zasługi jego są olbrzymie i warte pamiątki. Jakże pięknie pisał o sobie ten cichy, skromny, a przy tem wszystkim tytaniczny pracownik i budziciel ducha polskiego i obywatelskiego:

„Budzić masy, albo to przynajmniej, co zbudzić z tych mas można, uświadamiać je i rozwijać ich władze moralno-umysłowe — to rzecz jedna z najpilniejszych. Kto inny byłby może do tego stokrój zdolniejszym. Ale nie widziałem nikogo, który się należałoby wziąć, niwra leżała odlegiem, więc wziąłem się ja do niej. Na jakimś innym polu, w innego rodzaju pracy może byłbym doszedł do większych sukcesów owoców. A są pola leżące dotąd zupełnie odlegiem, albo niezmiernie słabo uprawiane...“.

Amy Johnson o sobie.

Młodzianka lotnicza angielska Amy Johnson, która z powodu defektu w samolocie musiała zrezygnować ze swego lotu do Chin, bawi jeszcze w Warszawie, będąc sensacją nie tylko w sferach lotniczych. Ta młodzianka, dzielna kobieta, pełna niewymuszoności, jak ją określają dziennikarze warszawscy, pełna życia i słodczy w mowie i uśmiechu — budzi podziw. Dalekie i brawurowe loty nie pozbawiły jej czaru kobiecości. Chwilami nawet trudno uwierzyć, że ta dziewczyna delikatnej budowy, zdołała tak dobrze opanować „stalowego rumaka“ i kierować drobniemi rączkami jego walką z żywiołami, że zdołała przelecieć przed rokiem nad całą Europą i Azją do dalekiej Australii.

Na „konferencji prasowej“ w ambasadzie angielskiej w Warszawie lotniczka była osi- indagacji, chcącej wszystko wiedzieć dziennikarzy.

Jeszcze w szkole mała Amy w sekrecie przed rodzicami marzyła o lataniu, przez długie tygodnie zbierała swe grosiki, wyrzekając się różnych słodczy i przyjemności, by wreszcie uzbierawszy pokazać sumę 30 s. (65 zł.) — móc przez parę minut chociażby nacieszyć się lataniem w pasażerskim samolocie. Marzeniem nieziszczalnym było „looping the loop“, za które trzeba było zapłacić całą fortunę, bo aż 3 gwineje (130 zł.).

Prozz rok Amy czekała swej kolejki, by móc wstąpić do Cywilnej Szkoły Lotniczej,

nie tracila jednak czasu, bo codzień przy dźwiękach gramofonu uprawiała się w wytrzymalności kręcenia się w kółko bez zawrotu głowy.

Ucząc się z zapalem lotnictwa Amy pracowała w Londynie, jako reporterka, pisząc na maszynie i stenografując, ale wprost nieawidzila tego. Rodzice jej mieszkający niedaleko od Londynu, jednak o niej nie wiedzieli i mimo, że Amy podczas każdej bytności bzdala, jak też zapatrują się oni na lotnictwo, jakoś nie nie wzbudziło w rodzinie najmniejszego podejrzenia. Zawsze jednak nie szczędzili oburzenia i pogardy na temat lotnictwa, twierdząc, że nigdy żadna z ich córek nie będzie lotniczką!

Dziś, po przebiegu wielu emocji rodzice i dziadkowie Amy, którzy z początku, najbardziej sprzeciwiali się jej zamiarom, cieszą się razem z ukochaną córką jej triumfem i wierząc w jej dzielność i szczęście, przestali się o nią bać.

Amy Johnson, jak przystało na dzielną i bohaterką niewiastę, nie jest zupełnie przesadną. Jednakże nie oparla się prośbie dwóch młodych wielbicieli, które ją wciąż obsypują listami i które, dowiedziawszy się od niej, iż nie wierzy w przesady, posłały jej broszkę-amulet własnej kompozycji! Składa się ona z pochowych znaków jak trzynastka, wywrócona podkowa itd. i jest jedynym amuletem, z którym się nasza lotniczka nie rozstaje!

Jeszcze anegdoty o papieżach.

Papież Pius X. już w pierwszych latach swego kapłaństwa odznaczył się niezwykłą energią. Jako kapłan, nazywany przez ludność poprostu „Don Giuseppe“, szczególnie ostro występował przeciw wyzwiśkom i przekleństwu, które były jedną z najgłośniejszych wad jego parafian. Pewnego razu idąc przez wieś zauważył jakiegoś parobka, klnącego w obrzydliwy sposób. Bez namysłu przystąpił do niego i wymierzył mu policzek. Nauzeka poskutkowała, gdyż zawstydzony parobczak unikał od tego czasu nieprzyzwyczajonych wyrazów. Po kilku latach „don Giuseppe“ otrzymał sakrę biskupią i został biskupem. Ukaranym parobczak na wieść o tem, wspomniawszy swoim znajomym o policzku: „nie dziwi mnie wcale ta nominacja; „don Giuseppe“ przecież „wierzmował“ mnie jeszcze wtedy, gdy był kapłanem“.

Benedyktowi XV zaanousowano pewnego razu zakonnika, który stanął przed papieżem, wybuchnął płaczem. Zdumiony Benedykt XV starał się go uspokoić. Wkońcu okazało się, że zakonnik miał sen o antychryście, który uka-zał się na świecie w ludzkiej postaci. — „Hm!“ — potrząsając głową, zapytał papież — „a, dawno się to stało?“ — „Ojcie święty, trzy i pół roku temu“ — „Eh, to wszystko dobrze“, uspokoił papież zakonnika, — sprawa ta właściwie obchodzi przeszłe pokolenie, lecz nie nas“.

Piepiez Leon XIII zdradzał zawsze wielkie zainteresowanie dla prasy. Będąc biskupem jeszcze w Perugii, założył tam dziennik „Głos Prawdy“, którym się nadal, jako papież, interesował. 1-go lipca w 1880 r. „Głos Prawdy“ z okazji święta św. Ignacego Loyoli, zamieścił artykuł, w przeważnej części odpisywany z kłótki Gioberti'ego, która znajdowała się na inflexji. Leon XIII natychmiast poznał źródło arty-

kulu. Przywołał więc do siebie redaktora i w rozmowie prosił go, by mu coś przeczytał, przyczem podsunął mu książkę Gioberti'ego, otwierając w odnośnym miejscu. Przerażenie redaktora nie miało granic. Masiał jednak cały „swoją“ artykuł przeczytać do końca. Zawstydzony redaktor pożegnał papieża słowami Ewangelji: „Odejdź w pokój i nie grzesz więcej“.

Leon XIII miał kuzyna i kuzynkę, którzy sądzili, że będą mogli bez końca wyzyskiwać dobroć Papieża. Potrzeby ich zwiększały się z każdym miesiącem. Pewnego razu przybyła do Leona XIII kuzynka z prośbą o poważniejszą kwotę: „Ojcie święty“ — rzekła: nie mamy już nic pieniędzy. Jeśli nam odmówisz, będę zmuszona występować z koncertami, co do których już porozumiewalam się z salonem Margherita“. „Ach, Boże, moja kochana siostrzyczko“ — odparł ze spokojem papież — „jakżeś żałuję, że jestem już starcem, z jakąż przyjemnością poszedłbym na koncert by móc cię okłaskiwać“.

Pewien malarz, żądny sławy, uprosił papieża Piusa IX, by mu pozował do portretu. Po kilkunastu dniach portret był gotów, lecz Pius IX nie widział żadnego podobieństwa pomiędzy swoją osobą i obrazem. Nie wypowiedział się jednak z tem odkryciem przed malarzem, który prosił jeszcze o autożraf. Przechylając się do prośby „mistrza“, Pius IX zacytował słowa Chrystusa: „Nolite timere, ego sum“ (Nie bójcie się, to ja jestem) — Pius IX m. p. Na-leży się spodziewać, że malarz nie pokazał nikomu tego obrazu.

Nowozaangażowany przez papieża Leona XIII, dyrygent kapeli sykstyńskiej, znany kompozytor Perosi, był lubiany w Watykanie. Pewnego razu Leon XIII natknąwszy się na kom-

pozytora, zapytał się życzliwie: „No jakże ci się, synu, podoba w Rzymie?“. „Niezmierznie jestem zadowolony“ — odparł Perosi, „lecz przykro mi, że opuściłem mojego kardynała w Wenecji“.

„Nie martw się“ — rzekł uspakajająco papież, — „wkrótce będziesz służył nadal swemu kardynałowi“. Słowa te sprawdziły się, gdyż następcą Leona XIII został patriarcha Wenecji, kardynał Sarto, pod imieniem Piusa X.

Sport.

Węglowodany odżywką sportowców.

Jesteśmy w pełni zimowego sezonu sportowego. Narciarstwo, saneczkarstwo, ślizgawka, hokej na lodzie — kwitną, przyczyniając się do uprzyjemniania okresu zimowego młodzieży i starszych.

Ażeby jednak sporty mogły spełniać należycie swoją doniosłą misję, muszą być uprawiane w odpowiednich warunkach higieny. Poza przystosowaniem do celów treningowych, niecierpięciem, a mimo to ciepłem, wygodnym ubraniem i mocnym, nieprzemakalnym obuwiem, należy nader baczną uwagę zwracać i na sposób odżywiania się osób uprawiających sporty. Znaczne wydatkowanie energii cieplnej wskutek wzmoczonego ruchu i tem samem spotęgowanej pracy fizycznej, domaga się wyrównania przez dostarczenie organizmowi sportowca dostatecznej liczby tak zwanych kalorii, czyli jednostek, wytwarzających energię cieplną i stanowiących materiał do przyspieszonego spalania tkanek, jakie towarzyszy wzmocnieniu przy sporcie ruchowi.

Dawne metody pokrzepiania organizmu alkoholem i spożywaniem znacznych ilości mięsa i tłuszczów zostały uznane przez naukę nowoczesną za najzupełniej wadliwe. Mięso, ryby i jaja, pokarmy najbardziej obfitujące w białko, mają dla organizmu tę stronę wielce ujemną, że przy spalaniu się w nim tego białka powstają tak zwane ciała purynowe, szkodliwe dla ustroju wskutek tego, że we krwi zmieniają się one w kwas moczowy, który ją zatrują.

Nauka nowoczesna wysuwa konieczność szukania, wytwarzającego energię, materiału spalowego dla organizmu, w węglowodanach, czyli w pokarmach mącznych, cukrze, jarzynach i owocach. Z pośród nich, cukier zwłaszcza, posiada wysoką wartość odżywczą i potęgającą energię.

Dr. S. C.

Triumf Bronisława Czecha w Starym Smokowcu.

W wiadomości wczorajszej o wynikach pierwszego startu naszych narciarzy w Czechosłowacji (Stary Smokowiec) zaznaczyliśmy, że były one dość dobre, jeśli chodziło o biegi. Dziś musimy podkreślić, że ostateczna klasyfikacja tych zawodów jest wielkim sukcesem naszych zawodników, którzy wyszli zwycięsko z pojedynku z narciarzami czesko-niemieckimi.

W konkursie skoków na skoczni dra Guhra w Starym Smokowcu nasz mistrz, Bronisław Czech zdobył pierwszą miejscę z notą 225.3 i skokami: 31 i pół i 34 i pół m., a drugie Larkosz (nota 192.7. skoki: 22 i 33.5 m.). Na dalszych dopiero miejscach usadowili się narciarze obcy: Baranowski (Svaz) i Banjasz (Karpatenverein).

Na podstawie tych wyników kombinację narciarską (bieg 18 km. i skoki) wygrał bezapelacyjnie Bronisław Czech z notą 458.8 pkt. Drugie miejsce zajął zwycięzca biegu 18 km. Ruziński (Karpatenverein), czwarto Larkosz, 5) Mardula, 6) Motyka.

Kontredans piłkarski.

Falkowski, doskonały bramkarz ŁTSG, opuścił swój klub i przeszedł do krakowskiej Garbarni. Jak wiadomo, Garbarnia oddawna poszukiwała następcy dla słabego Grzegorzczaka.

Ulrich (dotychczas Hasmona, a przedtem Pogoń) oraz Malinka (Pogoń) zasila w grach o mistrzostwo Ligi beniaminka polskiej extra klasy „Lechję“.

Kisieliński H (Wista) obejmie stanowisko lewego łącznika w Polonii stołecznej.

Rzeczy ciekawe.

Miedź w organizmie człowieka.

Profesorowie Hans Kleinman i Joachim Klinke zadali sobie trud zbadania zawartości miedzi w organizmie człowieka i oto okazało się, że serce ludzkie zawiera 2.19 miligrama tego metalu, krew — 1.40 do 1.71 miligrama, wątroba zaś 27.5 miligrama miedzi organicznej. Ciekawe jest spostrzeżenie, że dzieci do 3 dnia życia mają znacznie większą zawartość miedzi w wątrobie, aniżeli ludzie dorośli.

Żucie gospodarcze

Upadłości w przemyśle metalowym.

Jedna z najstarszych fabryk przemysłu metalowego „Borman i Szwede“ zwróciła się do sądu handlowego w Warszawie i nadzór sądowy.

Krok ten firmy „Borman i Szwede“ jest jednym z objawów ciężkich trudności, z jakimi walczy przemysł metalowy w dobie zastraszającego się kryzysu.

Nie jest to pierwsza fabryka metalowa, podająca się o nadzór: fakty takie są na porządku dziennym, zdarza się, że po nadzorze fabryki się samują, zdarza się, że upadają.

Świeżo są do zanotowania 4 upadłości, fabryki Moritza w Lublinie (istniała od roku 1840), Zawadzkiego w Warszawie, Sieniecanka w Sierpcu i Bliżyn.

Trudności przechodzą i fabryki funkcjonujące normalnie; np. fabryka Serkowskiego w Warszawie od nowego roku zredukowała liczbę dni pracy z 6 na 3 w tygodniu.

Zniżki kole owe dla turystów.

Obowiązujące w różnych krajach przepisy kolejowe, dotyczące zniżek dla turystów indywidualnych i dla wycieczek zbiorowych, są odmiennie nie tylko w każdym państwie, ale w krajach, w których istnieją prywatne linie kolejowe. Powoduje to dla wycieczek zagranicznych trudności w uzyskiwaniu tych zniżek z powodu nieznamośności przepisów. Utrudnia to organizację wycieczek i kalkulację ich kosztów. Okoliczność ta ma duże znaczenie przy organizacji wycieczek warstw niezamożnych, które wobec braku zniżek najczęściej rezygnują z wycieczek. Powoduje to odwolywanie wycieczek, jak wycieczki węgierskiej, która w roku zeszłym zamierzała przybyć do Polski.

Aby ułatwić organizację wycieczek zagranicznych i uzyskiwanie dla ich uczestników zniżek, na ostatnim międzynarodowym kongresie urzędów turystycznych przyjęto jednogłośnie wniosek, aby starać się u zarządów zarówno kolei państwowych, jak i prywatnych, o ujednolnienie przepisów, dotyczących zniżek kolejowych dla wycieczek zbiorowych.

Na razie dla orientacji wszystkie urzędy turystyczne mają zawiadomić generalny sekretariat międzynarodowych kongresów tych urzędów w Hadze o zniżkach kolejowych dla turystów, jakie obowiązują w ich krajach.

USTAWA O ZAOPATRZENIU INWALIDÓW.

Ministerstwo pracy opracowuje wspólnie z ministerstwem skarbu jednolity tekst ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych, których śmierć lub zaginięcie powstaje w związku ze służbą wojskową.

Jednolity tekst ustawy o zaopatrzeniu ogłoszony zostanie w Dzienniku Ustaw R. P.

18 TYS. BEZROBOTNYCH W ZAGŁĘBIU DĄBROWSKIM.

Liczba bezrobotnych na terenie powiatów będzińskiego, zawierciańskiego i olkuskiego zwiększyła się w ubiegłym tygodniu o 620 osób i wynosiła 18.820.

ZAPASY PRZĘDZY W ŁODZI ROSNĄ.

W fabrykach łódzkiego okręgu przemysłowego gromadzą się wielkie zapasy przędzy, sięgające dzisiaj 1 i pół miliona kg. Zapasy te powstają wobec malejącego zbytu, który spada w porównaniu do roku ubiegłego o 50%. Ceny przędzy spadły dość znacznie, tak, iż w obecnej chwili praktykowane do niedawna jeszcze sprowadzanie przędzy z zagranicy nie opłaca się.

Dolar zwyzkuje.

Giełda krakowska z 8 stycznia. Notowano: Siersza górnicza 40 zł; 5% dolarówka 47 1/2 zł; 8% budowlana 49 1/2 zł. Na rynku walut nastroj bez większych zmian, zapotrzebowanie większe. Dolar 8.89—8.91 zł; czek 8.91—8.92 zł. Bank Polski notuje bez zmiany. W akcjach tendencja utrzymująca, drobne obroty Sierszą górniczą. Z papierów procentowych dolarówka po kursach utrzymujących. Reszta papierów przy braku zainteresowania. Na poglądzie sytuacja podobna.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa 8 stycznia. Dolar 8.89 1/2, 8.91 1/2, 8.87 1/2. Dewizy: Belgia 124.50, 124.81, 124.19; Budapeszt 156.00, 156.40, 155.60; Holandia 359.20, 360.10, 358.90; Kopenhaga 238.45, 239.05, 237.85; Londyn 43.31 1/2, 43.42 1/2, 43.21; Nowy Jork 8.91, 8.93, 8.89; Nowy Jork wypłaty telegraficznie 8.92, 8.94, 8.90; Paryż 35.62, 35.11, 34.93; Praga 26.44, 26.50, 26.38; Sztokholm 239.85, 240.45, 239.25; Szwajcaria 172.94, 173.37, 172.51; Wiedeń 125.50, 125.81, 125.19; Włochy 46.72, 46.84, 46.60; Berlin w obrotach prywatnych 212.54.

GIEŁDA AKCYJNA W WARSZAWIE.

Akcje: Bank Polski 158 1/2. Pożyczki: 3% budowlana 50 — 4% inwesty-

UTRA wszelkiego rodzaju poleca i wykonuje przeróbki i reperacje po cenach konkurencyjnych

PIERWSZORZĘDNA PRACOWNIA FUTER EMILA KOTARBY

w Krakowie, ulica Jagiellońska 7a.

Ceny konkurencyjne. Towar i wykonanie pierwszorzędne

Ruinujący nacisk śruby podatkowej.

ZMNIEJSZYĆ CIĘŻARY DANIN PUBLICZNYCH, A ZMNIEJSZĄ SIĘ SZEREGI BEZROBOTNYCH.

Ze sfer obywatelskich otrzymujemy następujące uwagi:

Jak zaraza grypy, rozszerza się zaraza bezrobocia. Opróżniają się fabryki, milkną motory, sale pracy zalega grobowa cisza, tu i ówdzie po parę godzin pracują nerwowo resztki robotników w niepokojnym oczekiwaniu co będzie w sobotę. I znów dziesiątki tych niezszytych budowniczych Polski, robotników i robotnie opuszcza w sobotę zakład, stawa się w nim nieraz połowa życia. Żegnają mury fabryki i narzędzia pracy w rozgoryczeniu, że nie dadzą im pracować. A przecież są to tylko skutki obłędnej wprost polityki.

Zakład o 85 pracowników optaca około 50.000 rocznie danin państwowych, autonomizacji i ubezpieczeń społecznych. Przeszło 600 zł. na jednego robotnika rocznie.

Podatek od obrotu, to konfiskata majątku, to molocho, który zabija całe życie społeczne i wypędza z fabryk ludzi na żebro i upodlenie.

Gdzie jest myśl? Wysysać przemysł z gotówki, a stwarzać milionowy fundusz bezrobotnej demoralizacji robotnika. Te biura, te sy-

nekury państwowe, pochłaniają wielkie sumy na administrację z minimalną korzyścią społeczną.

Robotnik nie chce poniżającej jałmużny, robotnik nie chce rejestracji swojej nędzy i wystawiania całym dniami w przedsiódkach biur, by zyskać marne parę groszy jałmużny państwowej. Robotnik chce pracy! Prace dla przemysłu wówczas, gdy rząd zmniejszy ciężary podatkowe w podatku obrotowym i innych podatkach, niepomnień wyśrubowanych.

Praca będzie wtedy owocna, kiedy Państwo producenta pogodzi z konsumentem — a nastąpi to przez uprządkowanie podatków.

Mija już czas polskiego przysłowia: „Jakoś to będzie”. Te setki tysięcy nędzarzy robotników i robotnie wolają: chleba, miliony wieśniaków wolają o buty i ubrania, których dziś nie mogą kupić za grosz z trudem wypracowany.

Obcena polityka podatkowa musi ulegć szybkiej i stanowczej reformie, jeżeli stan gospodarczy najszerszych mas ludności nie ma ulegć dalszemu pogorszeniu.

Redukcja urzędników w bankach państwowych.

Katowicka „Polonia“ dowiaduje się, że ministerstwo skarbu wystąpić ma z wnioskiem, zmierzającym do redukcji 15 proc. personelu banków państwowych. Wniosek ten zawiera również projekt redukcji plac w bankach państwowych o 25 proc.

„oby nie o wiele gorzej było niż w roku ubiegłym...”

Znamienne życzenia świąteczne w przemyśle.

Na zjeździe zrzeszenia związków przemysłowych zachodniej i południowej Polski, który odbył się w pierwszych dniach b. m. w Krakowie, sytuację gospodarczą referował dr. Battaglia, który właśnie powrócił z zagranic. Oświadczył on m. i.: „Jż mimo pewnych przemijających oznak przejściowego ożywienia sytuacja na rynku światowym przedstawia się coraz gorzej. Wyrazem tego były ogólnie składowe życzenia sylwestrowe w wiedeńskich sferach przemysłowych i handlowych, by rok 1931 nie był o wiele gorszy niż 1930”.

W zakresie polskich stosunków, jest jednym z zasadniczych postulatów „Opieranie budżetu państwowego o ideę redukcji funkcji państwa i ingerencji jego w całość życia, która przetrwała obecnie potrzebę faktyczną, jak również możliwości techniczne państwa. Przesunięcie pewnym funkcji wykonawczych z państwa na samorządy mogłoby przynieść pewne oszczędności”.

Co robi młodzież po ukończeniu szkół powszechnych?

Warszawska komisja opieki szkolnych, przeprowadziła w szkołach powszechnych ankietę, na temat dalszych losów młodzieży, opuszczającej te szkoły.

Otrzymało odpowiedzi ze 107 szkół, w których uczęszczało 2903 dzieci, co stanowi 59.1% ogółu abiturjentów. Okazuje się, że z tej liczby po ukończeniu szkół powszechnych do gimnazjum zapisało się i uczęszczało 459 uczniów, czyli 16%, a do szkół zawodowych 942 uczniów, czyli 38%. Z pośród uczęszczających do gimnazjum, zaledwie 18 uczniów na 459 zajmują się jeszcze jakąś pracą zarobkową, z pośród uczniów szkół zawodowych — 193 uczniów.

Nie kształcą się i nie pracują 465, pracując zarobkowo, a nie kształcą się dalej 526. Niejasne wiadomości otrzymano co do 374 uczniów.

Jak wynika z powyższego, 54% kończących szkołę powszechną kształcą się dalej.

Radio.

Sobota 10 stycznia.

Kraków (312.8). G. 11.40 Przegląd prasy; 11.58 Sygnał czasu; 12.16 Płyty gramofonowe; 13.10 Komunikat meteorologiczny; 15 Komunikat gospodarczy; 15.50 Odczyt z Warszawy; 16.15 Płyty gramofonowe; 17.15 Odczyt z Wilna; 17.45 Program dla dzieci i młodzieży; 18.45 Rozmaitości; 19.10 Komunikat rolniczy; 19.25 Płyty gramofonowe; 19.35 Prasowy Dziennik Radiowy; 20 Feljton z Warszawy; 20.15 „Przegląd polityki zagranicznej ubiegłego tygodnia” — mówi dr J. Beguła, wicesekretarz Un. Jag.; 20.20 Muzyka lekka; 22 Feljton; 22.15 Koncert; 22.50 Komunikat; 23 Muzyka taneczna.

Łwów (385.1). G. 16.50 Recital śpiewaczy p. Dobrowolskiej, przy akompaniamencie p. T. Seredyńskiego; 20.15 „Pasta śmierci oczekiwanej” (audycja poświęcona pamięci Jana Zahradnika). Prelekcje p. L. Kielanowskiego.

Warszawa (1411.7). G. 11.40 Przegląd prasy; 11.58 Sygnał czasu; 12.16 Płyty gramofonowe; 13.10 „Przegląd wydawnictw periodycznych”; 15 Komunikat gospodarczy; 15.50 Odczyt: „Nowy tom Piosenki Józefa Piłsudskiego” — wyp. por. Malinowski; 16.15 Wiadomości Towarzystwa Kooperatystów; 16.20 „Kącik artystyczny L. S. G.”; 16.35 Płyty gramofonowe; 16.45 Kącik dla młodych talentów. Wykonawcy: St. Nowicki (tenor) i W. Czajkowska (sopran); 17.15 Odczyt z Wilna; 17.45 Sluchowisko dla dzieci starszych i młodzieży p. t. „Ralf z Czarnej Przełęczy”. Koncert dla młodzieży. Wykona Chór szkoły powszechnej; 18.45 Rozmaitości; 19.25 Płyty gramofonowe; 19.35 Prasowy Dziennik Radiowy; 19.55 Płyty gramofonowe; 20 Feljton p. t.: „Królewski zwier”; 20.15 Odczyt: „Warszawa przed stu laty”; 20.30 Muzyka lekka. Wykonawcy: Orkiestra P. R. pod dyr. St. Nawrota. K. Horbowska (śpiew) i E. Sienkiewicz (wiolonczela i saksofon); 22 Feljton p. t. „Furman Hryhory”; 22.15 Utwory Chopina w wykonaniu J. Smidowicza; 23 Muzyka taneczna z restauracji hotelu „Polonia”.

Katowice (408.7). G. 14.30 Przegląd wydawnictw periodycznych z Warszawy; 16.45 Skrzynka pocztowa Rozgłośni Katowickiej dla dzieci. Ciocha Hela omówi listy od słuchaczy najmłodszych; 18.45 Codzienny odcinek powieściowy; 19.15 Prof. Wł. Dzięgieł: „Jan III. Sobieski i Marysienka”.

Celem uregulowania nakładu prosimy o najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

w kinie dźwiękowym **WANDA** ul. św. Gertrudy 5

NA SYBIR

(PŁOMIENNE SERCA)

według scenariusza **Wacława Sieroszewskiego, Anatola Sterna i Henryka Szaro**

W głównych rolach:

Jadwiga Smosarska Adam Brodzisz Bogusław Samborski i inni

oraz chóry **W. DANA i J. TOMASZEWSKIEGO.**

Rzecz dzieje się w r. 1905 w Warszawie na Kujawach i Syberji

W programie dodatki dźwiękowe.

Początek seansów codziennie o godz. 5. i 8.10 wieczór, w niedzielę święta o godz. 3 popoł.

Ceny miejsc normalne. Sala dobrze ogrzana

Francja zamyka się przed imigracją.

Projekty ograniczeń w związku z rosnącym bezrobociem.

Według doniesień żydowskiej agencji telegraficznej (ŻAT), rząd francuski projektuje radykalne ograniczenie napływu imigrantów do Francji, a także pewne restrykcje wobec osób, które w ostatnich 5 latach do Francji przybyły. Powstanie projektu wysuwanego zwłaszcza przez kół radykałów, spowodowała obecna sytuacja na francuskim rynku pracy. W ciągu grudnia bowiem liczba bezrobotnych wzrosła w trójnásob. Projektowane są też podobno następujące ograniczenia:

1) Nie będzie się udzielało zezwoleń na pracę imigrantom zamieszkałym w kraju krócej niż 5 lat.

2) Osobom, korzystającym z zezwoleń na pracę, zabrania się zmieniać zawód.

3) Za wyjątkiem turystów wszelka imigracja do Francji jest niedopuszczalna. Osoby nielegalnie zamieszkujące Francję będą deportowane.

Gdyby projekt ten został urzeczywistniony, na co się zanosi, wówczas — jak przewiduje żydowska agencja — wszelka dalsza imigracja żydów do Francji będzie uniemożliwiona, a nadto wielu z nich będzie musiało kraj

opuścić. Dotyczy to zwłaszcza dużej liczby żydów z Polski, którzy przybyli do Francji w ciągu ostatnich pięciu lat.

Nadmienione jednak należy, że ewentualne ograniczenia imigracyjne dotknęłyby najsilniej licząc wyjeżdżających co roku, względnie na stałe robotników z Polski, zwłaszcza rolników, którzy tutaj w kraju pracy znaleźć nie mogą. Wyjazd za pracę do Francji był dla nich w wielu wypadkach ostatnią deską ratunku przed grozącą im w kraju nędzą. Toteż wszystkie wysiłki polskich czynników dyplomatycznych winny pójść w tym kierunku, by ostrze ewentualnych ograniczeń imigracyjnych we Francji nie skierowało się przeciw robotnikom polskim.

Likwidacja wielkiej stoczni gdańskiej.

Najstarsza w Gdańsku stocznia Klawittera w ostatnich czasach walcząca z wielkimi trudnościami natury finansowej po uprzednim zredukowaniu pracowników z 1000 na 700 osób w dniu 31-go grudnia wycofała pracę i tym ostatnim. Główną przyczyną grożącej firmie katastrofy jest wstrzymanie zamówień na statki rybackie przez Rosję sowiecką, w przewidywaniu których stocznia Klawittera rozbudowała swoje warsztaty i zaangażowała nowych pracowników. Ponieważ senat gdański brał czynny udział w pertraktacjach pomiędzy firmą a przedstawicielami sowieckimi i do pewnego stopnia zaangażował się finansowo przez udzielenie Klawitterowi kredytu, spodziewana jest akcja ze strony nowego już senatu w kierunku naprawy stosunków na stoczni.

B. mln. Kwiatkowski dyrektorem Mościsk?

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Rada administracyjna zakładów azotowych w Mościcach za proponowała b. ministrowi Kwiatkowskiemu objęcie stanowiska naczelnego dyrektora tych zakładów. Rozmowy w tej sprawie nie zostały jeszcze zakończone. W razie objęcia proponowanego mu stanowiska, p. Kwiatkowski przekaże mandat poselskiego.

Senat zaczął pracę nad budżetem.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Na posiedzeniu senackiej komisji skarbowo-budżetowej skutkiem zrzeczenia się sen. Ewerta referowania budżetu Prezydenta Rzeczypospolitej i Senatu. Najw. Izby Kontroli i prezydium r. m., objął ten referat sen. Drucki-Lubecki, senatorka Hubicka objęła referat min. spraw zagr., senator Żaczek min. sprawiedliwości, sen. Potworowski min. rolnictwa i reform rolnych, sen. Karłowski budżet przedsiębiorstw państwowych, sen. Ewert min. przemysłu i handlu, którego to referatu zrzekł się sen. Skoczylas. Sen. Skoczylas objął referat budżetu min. robót publ., sen. Barański budżet min. pracy, sen. Lempke budżet min. poczt i telegrafów, sen. Szarski budżet referował emerytury, renty i długi, sen. Dąbski budżet min. spraw wewn., sen. Sobolewski min. komunikacji, min. spraw wojsk., gen. Wyrostek. Senator Szarski zatrzymuje referat generalny.

Komisja rozpocznie prace przygotowawcze nad budżetem dn. 27 b. m. i pracować będzie w ciągu 4 dni tygodnia oprócz soboty, niedzieli i poniedziałku w godzinach od 16-tej do 20-tej. Referat ustawy o monopolu zapalczanym i pożyczce zapalczanej powierzono senatorowi Szarskiemu.

Polityczne wywiady na ekranie.

Paryż 8 stycznia. W niektórych kinach paryskich wśród rozmaitej publiczności jest obecnie film mówiony towarzystwa filmowego Fox, przedstawiający interwju polityczny pewnego dziennikarza z Mussolinim. Rozmowa odbywa się w języku francuskim. M. j. Mussolini głosem stanowczym oświadcza: „Włochy nigdy nie podejmą inicjatywy wojny. Włochy skłonne są natychmiast rozbroić się, jeżeli inne państwa uczynią to samo“. Towarzystwo filmowe Fox zamierza w najbliższym czasie sporządzić cały szereg filmów z interwjuami z wybitniejszymi politykami europejskimi.

W południowej Walii strajk trwa.

Londyn, 8. 1. (PAT). Rozpoczęta ostatnio konferencja pracodawców oraz górników okręgu południowej Walii w obecności ministrów handlu, Grahama, i rolnictwa, Shinwella, została odłożona. Oficjalny komunikat stwierdza, że zakres spraw, co do których winno być osiągnięte porozumienie, został ostatecznie zacięśniony i o ile na wspólnej konferencji zapadnie zgoda w tym kierunku, spór zostanie przedłożony urzędowi pojednawczemu.

Arabia buduje 15 radiostacji.

Londyn, 8. 1. (PAT). Król Abdas i Nefzida zawarli umowę z towarzystwem Marconiego, w sprawie przeprowadzenia na terytorjum Arabii komunikacji radiotelegraficznej. Ma być wzniesionych 15 stacji radiowych w większych miastach zjednoczonego królestwa. Cztery aparaty Marconiego będą zainstalowane w specjalnych wagonach i będą używane jako ruchome stacje, które umożliwią królowi Ibn Saudowi pozostawanie w stałym kontakcie z dwoma stolicami. Mekka i Rijach w czasie odbywanych podróży. W Mekce i Rijach zbudowane zostaną stacje nadawcze i odbiorcze o zasięgu 400 mil, które umożliwią królowi porozumienie się jednego pałacu z drugim za pomocą specjalnych mikrofonów. Nad budowę stacji poza Mekką czuwają będą inżynierowie angielscy. W celu zapewnienia obsługi zbudowanych stacji, król wysłał 4-ech stypendystów na studia do szkoły Marconiego.

25 rybaków ofiara burzy.

Helsingfors, 8 stycznia. Nad wschodnim wybrzeżem zatoki Fińskiej szalał w nocy z wtorku na środę gwałtowny wicher, który wyrządził rybakom znaczne szkody. Wzburzone fale uniósł ciężki sprzęt rybacki wartości blisko pół miliona złotych. To zauważeniu strat wyjechały natychmiast dwie łódki na poszukiwanie uniesionego sprzętu. W jednej łódki znajdowało się 16 rybaków, w drugiej 7 rybaków i dwie kobiety. Jedna łódź powróciła dopiero dziś rano do portu po blisko 30-godzinnej wędrówce z wzburzoną i gęstą kłębami zasianą morzem. Druga łódź z 7 rybakami i 2 kobietami zaginęła i mimo poszukiwania jej przez samoloty do chwili obecnej nie została odnaleziona. Istnieje obawa, że uległa wyładkowi, a załoga zginęła.

Trzeba zawrócić ze złej drogi!

HR. ROMANONES O SZKODLIWOŚCI RZĄDÓW BEZPARLAMENTARNYCH.

Paryż, 8 stycznia. Dawny premier hiszpański hr. Romanones na bankiecie partii liberalnej w Sewilli wygłosił wczoraj wielką mowę polityczną, w której oświadczył, że jest wielkim zwolennikiem monarchii, podkreślił jednak, iż wybory w Hiszpanii powinny się odbyć jak najszybciej. Ostatnia próba wywołania rewolucji udowodniła, jak głęboko wśród ludności nurtuje niezadowolenie z obecnego systemu rządów bezparlamentarnych i sprzecznych z konstytucją. Jest zatem obowiązkiem rządu zawrócić ze złej drogi i powrócić do stosun-

ków normalnych, tem bardziej, ponieważ rząd okazał się niezdolnym do rozwiązania problemu odiuma od polityki armii, która zbyt rozpolitykowana przestaje dziś być tem, czem być powinna.

ZABIEGAJĄ O POPULARNOŚĆ.

Madryt. (PAT) Z okazji świąt Bożego Narodzenia i Trzech Króli król, królowa i infantki, entuzjastycznie witani przez tłumy, rozdawali zabawki dzieciom oraz podarunki i zasilki pieniężne biednym.

Demonstracje przeciw Remarque'owi w Wiedniu

44 OSOBY ARESZTOWANO. — KILKUDZIESIĘCIU RANNYCH.

Wiedeń, 8. 1. (PAT). Wczoraj rozpoczęły się w „Schwedenskindo“ publiczne wyświetlania filmu Remarque'a „Na zachodzie bez zmian“. Na Franzjosephplatz zebrał się wieczorem tłum narodo-wych socjalistów, wnosząc okrzyki na cześć Hitlera. Śpiewano pozbawione pieśni narodowe niemieckie i gwizdano. Po rozprószeniu tłumy z jednego miejsca, zebrał się on gdzieś indziej. Doszło kilkakrotnie do starć między policją a demonstrantami. Demonstranci rzucali żabki eksplodujące, aby spłoszyć konie policji.

Wiedeń, (PAT). Prasa poranna stwierdza, że wczorajsze demonstracje przeciwko wyświet-

laniu filmu Remarque'a, miały charakter antysemitki. Demonstranci usiłowali wtargnąć kilkakrotnie do dzielnicy Leopoldstadt, czemu przeszkodziła policja. W wielu kawiarniach i sklepach w śródmieściu i nad kanałem danajskim wybito szyby wystawowe. Policja aresztowała 44 osoby. Przy starciach kilkadziesiąt osób odniosło rany. Niektóre dzienniki twierdzą, że demonstranci strzelali ostrymi nabojami. Wyświetlanie filmu Remarque'a odbyło się spokojnie. Widownię zapełnili szalenie entuzjastycznie stronnictwa socjal-demokratyczne. O ile nie ukaże się zakaz, wyświetlanie filmu odbywać się będzie w dalszym ciągu.

Etatysta kieruje polityką gospodarczą.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.). W piątek odbędzie się pierwsze posiedzenie komitetu ekonomicznego obecnego rządu. Kola rządowe przywiązują do tej konferencji duże znaczenie. Na posiedzeniu ten sekretarz komitetu ekonomicznego r. m. p. Jastrzębski ma przedłożyć plan zwalczania obecnego kryzysu gospodarczego. Zamierzenia rządu będą podobno

zdażać przede wszystkim ku zmniejszeniu rozpiętości pomiędzy cenami za produkty rolne a cenami za produkty przemysłowe. Jastrzębski jest etatystą. Gdy był w Rosji, hołdował on doktrynom socjalistycznym. Niewątpliwie więc w kierunku jeszcze większego etatyzmu pójdą usiłowania rządu.

Obrona istniejących granic.

Białogród 8. 1. (PAT). Po odczytaniu redaktora paryskiego pisma „Le Français Realiste“ zawiązał się komitet „obrony pokoju drogą poszanowania traktatów“. Takie same komitety istnieją już we Francji i Rumunii. Do prezydium komitetu jugosłowiańskiego wszedł jako prezes b. minister C. Milajkovic. Na organizacyjnym zebraniu wzmiankowanego komitetu po wzięto następującą rezolucję:

„Komitet stwierdza, że Belgia, Francja, Polska, Rumunia, Czechosłowacja i Jugosławia posiadają jednakowe żywotne interesy co do utrzymania status quo i że rządy tych krajów zawsze jasno wypowiadały się za utrzymaniem traktatów. Komitet przesyła swoje najserdeczniejsze życzenia komitetom francuskiemu i rumuńskiemu, które zorganizowały się już na tej samej zasadzie, wyrażając pragnienie osiągnięcia jak największej jednomyślności w opinii publicznej krajów o wspólnych interesach, poro zumiewających się celem działania w kierunku obrony najwyższych dóbr narodów i obrony krajów“.

Wybuch nacjonalizmu zaszkodził Niemcom

Paryż 8. 1. (PAT). Omawiając przemówienia wypowiedziane w ostatnich dniach w Niemczech przez szereg oficjalnych osobistości, „Le Temps“ oświadcza, że Niemcy dobrze uczynią, jeśli spojrzą w oczy różnym zjawiskom politycznym, których nikt nie jest w mocy usunąć. Wybuch nacjonalizmu zaszkodził im w całym świecie. Myślą oni wyobrażając sobie, iż znajdują jeszcze popleczników w pewnych stolicach europejskich dla poparcia ich kampanji rewizji granic. Droga ku temu jest obecnie zamknięta.

UCIEKŁ Z „CZERWONEGO RAJU“.

Brześć, 8. 1. (PAT). Organa KOP-u w Rokicie zatrzymały za nielegalne przekroczenie granicy obywatela sowieckiego Boezkowskiego, narodowości polskiej. Badany zeznał, iż przekroczył granicę z zamiarami stałego osiedlenia się w Polsce.

SAMOBÓJSTWO NIEMIECKIEGO UCZONEGO.

Berlin 8 stycznia. Wicedyrektor kliniki ginekologicznej uniwersytetu berlińskiego prof. dr. Hornung wystrzelał z rewolweru zranil się tak ciężko w głowę, że wkrótce po przewiezieniu go do szpitala zmarł. Przyczyna samobójstwa nie jest znana.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Wobec pogłoszek o zamierzonej redukcji osobowej w min. przemysłu i handlu, wyjaśniając, że pogłoski te pozbawione są podstaw.

Bruening w Kwidzynie.

„Korytarz“ źródłem wszelkiego zła.

Królewiec 8 stycznia. Kanclerz Rzeszy dr. Brüning przybył dziś wraz z otoczeniem do Kwidzyna. Podczas przyjęcia przedstawiciele sfery gospodarczych w ratuszu przemawiał m. in. syndyk Izby handlowej z Kwidzyna dr. Geisler, który za źródło wszelkiego zła (!) uważa stworzenie „korytarza“ i odejście Gdańska od Prus. Wekazał on następnie na wielką konkurencję, jaką przedstawia Gdynia dla Gdańska i Królewca i „bojowe“ taryfy kolei polskich, co wszystko niszczy (!) zupełnie życie gospodarcze Prus. W odpowiedzi na to oświadczył kanclerz Brüning: „Widzę, że po uwolnieniu Nadrenji najważniejszym zadaniem mojem będzie kierowanie uwagi całego kraju na nasz Wschód. Pierwszem naszym dążeniem będzie zabezpieczenie (?) i zapewnienie przyszłości naszym terenem wschodnim“.

Trocki pojedzie do Norwegii.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.). Trockij otrzymał od rządu norweskiego wizę na przyjazd do Norwegii. Trockij zobowiązał się, że w wykładach, które wygłosi na zaproszenie związków studentów norweskich, nie będzie poruszał spraw, związanych z Norwegią. Trockij wyjeżdża do Norwegii w połowie stycznia.

W r. 1931 wyzwolenie Ukrainy.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Organ emigracji ukraińskiej w Paryżu „Tryzub“ zamieszcza orędzie przebywającego na emigracji prezesa rządu ukraińskiego Lewickiego, następcy Petlury. Orędzie zwraca się do Ukraińców z apelem, ażeby byli gotowi do ostatecznej walki zbrojnej przeciwko okupacyjnemu wojskom rosyjskim, przy których pomocy rząd sowiecki narzucił terror i gwałtem Ukrainie system sowiecki. Wedle orędzia rok 1931 będzie przełomowym i przyniesie wolność Ukrainie.

CZECHOSŁOWACJA OSZCZĘDZA.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.). Czechosłowackie min. spr. zagr. postanowiło nie udzielać w r. 1931 subsydjów pieniężnych emigrantom rosyjskim, zamieszkającym w Czechosłowacji. Po wodem tej decyzji ministerstwa jest konieczność wprowadzenia oszczędności.

NIE ZAPOMNIELI O WILNIE.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.). W dn. 10 bm. wyjechała do Ameryki prezes Związku Odwskania Wilna Litwin prof. un. w Kownie M. Birzyska, celem uradowania odpowiedniej propagandy. Prof. Birzyska podczas świąt Bożego Narodzenia bawił w Wilnie.

Prof. Nitsch na konferencji pokojowej.

W „Kurjerze Poznańskim“ napisał dr. C. Rydlewski, że w r. 1919 na konferencji pokojowej w Paryżu pp. dr. Dłuski i prof. Nitsch „perswadowali na gruncie paryskim politykom polskim, aby nie żądali za wiele, by zachodnia granica Polski nie była za bardzo przesunięta na zachód“. Prof. Nitsch przesłał redakcji „Kurjera Poznańskiego“ sprostowania, ale dr. Rydlewski powtórzył swój zarzut i opisał posiedzenie komisji ekspertów, do której wchodził między innymi prof. Nitsch.

„Na pytanie — pisze dr. Rydlewski — jak sobie wyobrażam granice Poznańskiego, oświadczył krótko i zwięźle, że domagam się całego b. Wielkiego Księstwa Poznańskiego bez żadnych okrojów.“

Przeciwko temu, zaprotestował stanowczo i energicznie prof. Nitsch z Krakowa. Oświadczył on mianowicie, że jako lingwista przewodził całe Poznańskie i stwierdził, że zachodnio kresy tej dzielnicy są bezapelacyjnie niemieckimi. „Nie znalazłem tam miast, ani wsi polskich — zapewniał — że nie słyszałem w tych okolicach nawet polskiego słowa. Jakto — wołał z oburzeniem prof. Nitsch. — więc możecie pan chciał zabrać Niemcom i Babimost i Błaszczyna i Międzybóże i Międzyrzecz?“

„Oczywiście, — odpowiedziałem — okolicie te i miasta do nas należą.“

Chwile te utkwiły mi na zawsze w pamięci. Wystąpienie bowiem prof. Nitscha zrobiło na mnie wrażenie piorunujące. Na moją wyraźną i jasną odpowiedź prof. Nitsch zaczął szeroko tłumaczyć, że ziemie te kresowe są nawskróś niemieckie i Polska żadnych pretensyj mieć do nich nie może.“

Dr. Rydlewski polemizował z tym poglądem. A wtedy nastąpiła scena jeszcze boleśniej-sza.

„Przy stole prezydjalnym dr. Dłuski, zwracając się do zebranych, z gestem obrzydzenia i pogardy w moim kierunku, odezwał się temi, nigdy nie zapomnianymi dla mnie słowy: „Oto patrzcie, panowie, jakiego typowego Prusaka, aneksjonistę przysłał nam z Poznania!“. A zwracając się do mnie, dodał: „To może pan i Berlin chciałby zagarnąć?“

I rzecz znamienita: od tego dnia nigdy już nie zostałem wezwany na posiedzenie owej komisji. Nie dziwnego. Przecież dla większości tych panów Zbąszyń, Międzybóże, czy Międzyrzecz znaczył to samo, co Berlin.“

Dr. Dłuski był wysłannikiem ówczesnego Naczelnika Państwa Piłsudskiego. Jak sam Piłsudski zapatrywał się na sprawę naszych granic zachodnich, np. na wyzwolenie Śląska, o tem pisano już dużo.

P. Amy Johnson niezdeterminowana.

Warszawa, 8. 1. (Telef. wł.). Niewiadomo jeszcze, co zrobi p. Amy Johnson, czy uda się do Moskwy pociągnąć, a stamtąd do Turkestanu, by zorientować się do warunków atmosferycznych tam panujących, a zarazem odeśle awionetkę do Londynu, czy też poleci dalej na wschód.

WARSZAWA OTRZYMA KOMISARZA.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Donosiliśmy już o zamierzonym rozwiązaniu rady miejskiej stolicy i powołaniu komisarza rządowego z radą przybożną. Komisarzem rządu miałby być wedle pogłosek woj. Józewski.

LORENTOWICZ OTRZYMAŁ NAGRODĘ.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Zarząd Tow. Literatów i Dziennikarzy przyznał nagrodę 2.000 zł. za pierwsze dwa tomy „20 lat teatru“ Janowi Lorentowiczowi.

OMAL NIE UTONEŁI.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). W Kaliszu zalamał się łód pod ślizgającymi się chłopcami. Porucznik Jabłoński wyciągnął z wody tonących Skowrońskiego i Łysiaka.

ZASTRZELIŁ KOBIETĘ.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). W hoteliku w Płońsku szeregowiec szkoły podoficerów-radiotelegrafistów w Zgierzu, Baranowski, liczący lat 22, zastrzelił 18-letnią Helenę Hellerównę, rzekomo swą małżonkę.

AUDJENCJE.

Warszawa, 8. 1. (PAT). P. minister rolnictwa Janta-Polczyński przyjął dzisiaj O. Machnickiego, powojenną zakon Jezuitów oraz pp. Szuryna i Walukiewicza, reprezentantów rady naczelną związku górnictwa rolniczych.

Warszawa, 8. 1. (PAT). P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu dzisiejszym przedpołudniem ambasadora polskiego w Angorze, p. Olszowskiego, a następnie podsekretarza stanu w ministerstwie skarbu, p. Adama Koca.

STRONNICTWA CHŁOPSKIE OBRADUJĄ.

Warszawa 8. 1. (Telef. wł.). Toczyły się obrady stronnictwa chłopskich, podczas których omawiano sprawy wewnętrzne, mianowicie kwestię regulaminu, kwestję udziału w komisjach stosunki polityczne i t. d.

M. Boué.

Krwawy znak.

Lautrec wruszył ramionami.

— Ja spadłem również z wielkiej wysokości i żyję — rzekł.

— Ah! A gdzie pan był?

— Bardzo daleko. Opowiem panu jutro — odrzekł Lautrec. — Teraz chcę wypocząć.

Lautrec i Loret odeszli do swych pokoi.

Gdyż w myśl zawartej umowy, detektyw i sekretarz spali pod jednym dachem. Było to koniecznością, albowiem Lautrec tylko w tym wypadku mógł liczyć na pomoc swego towarzysza w każdej chwili.

ROZDZIAŁ IX.

Znalazłszy się w swoim pokoju, oglądał Lautrec drobiazgowo każdy sprzęt, jak to zwyczajnie czynił. Potem, umieściwszy rewolwer pod poduszką, rzucił się na łóżko w ubraniu.

Czytelnik przypuszcza zapewne, że po tak wyczerpującej nocy, Lautrec postanowił przespąć się jak najwygodniej.

Nie podobnego.

Miał zamknięte powieki, ale nie spał. — Czyżby myślał o otaczających go zagadkach? Nie. — Cekał. Cekał aż zjawi się, jak i poprzednich nocy, niewidzialna ręka, aby nakreślić krwawą trzynastkę na pokrywę stołu. Nie wątpił w jej zjawienie się. Zdaniem jego, tajemnicza ręka musiała nakreślić fatalne cyfry i tej nocy, aby podtrzy-

mać w nim wiarę w działanie nieznanych i niesamowitych sił.

Czekał tak dłużej, niż godzinę. Wkońcu do uszu jego dobiegł lekki szmer. Przez wpół przymknięte powieki obserwował to, co się działo w pokoju.

Nie widział nikogo, ale doznawał wrażenia, że w pokoju jego znajdują się ktoś obecny. Domyślał się, że krąży wokół niego jakiś niewidzialny cień. Zdawało mu się, że od czasu do czasu rozróżnia nawet w ciemnościach kontury czarnej postaci.

Nagle ujrzał w mroku nocy, białą rękę, która się do niego zbliżała. Była to właściwie sama dłoń, bez ramienia, bez widocznego tułowia...

Ręka przysuwała się coraz bliżej, bardzo powoli, sięgając do łóżka... Nagle ujrzał, że spoczęła na drewnianej poręczy w jego nogach i wsparła się o nią z całą siłą...

W tej chwili Lautrec wyciągnął rękę i przekreślił taster elektryczny. Pała światła zalała pokój.

Detektyw ujrzał przed sobą człowieka w czarnym ubraniu, z twarzą zakrytą przez czarną maskę i lewą ręką przystrojona w czarną rękawiczkę. Prawa ręka była obnażona. Detektyw zrozumiał od razu, dlaczego. Na prawej dłoni wymalowana była na odwrot cyfra 13. Wystarczyło oprzeć się o jakiś przedmiot, aby odbić na nim fatalne cyfry.

W istocie na poręcz łóżka widniał krwawy znak tajemniczej trzynastki.

Lautrec chwycił za rewolwer i grożąc nim nieznajomemu rozkazał:

— Ręce do góry!

Mężczyzna, widząc, że jest zgubiony, usłuchał wezwania.

— Przy najmniejszym poruszeniu strzelam — rzekł detektyw.

— Wyjął z kieszeni kajdanki i skuł nim ręce nieznajomego.

Teraz pomówimy — rzekł. — Nie potrzebuje pan zrzucić maski. Wiem, kim jesteś. Tylko pan mógł wiedzieć, co zamyslałem i tylko pan mógł umieszczać w mojej pracowni na Rue Vaugivard, czerwone cyfry, które zdawały się go tak dziwić. Zrekapitulujmy. W dniu, w którym zamieszkałem na ulicy Vaugivard w przebraniu krawca i spędziłem tam pierwszą noc, pamiętną pojawieniem się na drewnianej pokrywie stołu cyfry 13, odwiedziło mnie tylko dwóch ludzi: jeden z klientów, Mr. Trivard i mój sekretarz, Mr. Loret. Jeden z tych dwóch ludzi nakreślił na stole fatalną liczbę. Pojawiła się ona nazajutrz w podobnych okolicznościach. Przyjąłem wówczas w ciągu dnia wizytę dwóch klientek i mego sekretarza, Mr. Loreta. Zawiadomiłem go o moich spostrzeżeniach i obaj postanowiliśmy czuwać przez noc w oczekiwaniu na pojawienie się tajemniczego gościa.

Zostaliśmy w domu. Godziny mijaly jedna za drugą. Już wówczas znałem całą prawdę. Wiedziałem, że jeśli w obecności Loreta fenomen się nie powtórzy, będę miał podstawy do podejrzywania mego sekretarza. Mr. Loret rozumiał — nieprawdaż? — że pojawienie się znaku na stole, jak nocy ubiegłych, jest dla niego koniecznością. I dlatego użył podstępny. W pewnej chwili oznajmił mi, że widzi zbliżającą się w ciemnościach rękę i pod pozorem, że ją chce uchwycić, wyciągnął rękę i przycisnął

gwałtownie dłoń do stołu, usprawiedliwiając się później, że natrafił na próżnię.

Podobnie, jak dzisiaj, namalował sobie na dłoni Nr. 13 w odwrotnym kierunku czerwonym atramentem z domieszką jakiejś lepkiej substancji, najprawdopodobniej żelatyny. Oparłszy silnie rękę na stole, wybił na drzewie, niby pieczęcią, krwawe cyfry. Był to typowy przykład grafomanji. Podczas gdy przypaływałem się zdziwiony na pozor niezrozumiałemu dla mnie zjawisku, upuścił na podłogę list z pogróżkami.

Tylko zaufanie, jakie miałem do mego sekretarza stało na przeszkodzie w uznaniu go za sprawcę tej złośliwej sztuczki. Była to gra na najszlachetniejszych uczuciach człowieka. I jak tu można wierzyć swoim bliźnim?

Ponieważ nie dałem się nastraszyć temi fantastycznymi sztuczkami, związek Trzynastu postanowił zgładzić mnie ze świata. W tym celu zwabiono mnie na ulicę Pracek. Poznałem mego wroga. Poszedłem za nim aż do mego domu. Nędznik, sądził, że zginąłem w katakumbach. Ale słysząc, że ktoś wchodzi do mego mieszkania, przeczuł, że zmartwychwstałem. Schował przypaloną brodę i maskę w jakimś meblu, wyrzucił kapelusz przez okno i kiedy wpadłem do mego gabinetu, znalazłem w nim mego wiernego pomocnika, zajmującego się porządkowaniem papierów. Opowiedział mi fantastyczną historję. Ale nie dałem się zbliżyć z tropu. Wiedziałem już i miałem na to dowody, że właściciel niewidzialnej ręki i mój zabójca z katakumb jest równocześnie moim sekretarzem Loretom.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Księgarnia Krakowska, Kraków ul. Św. Krzyża 13

poleca jako podarunek gwiazdkowy modlitewnik

K. SŁAWOSZEWSKIEJ, — Pokój Wam!

Cena egzemplarza opr. w płótno angielskie czarne, brzegi czerwone . . . . . zł. 12.—

Cena egzemplarza opr. w skórę czarną, brzegi złoczone . . . . . zł. 18.—

„Modlić się! Móc się modlić, to najwyższy, najszczytniejszy przywilej istoty tak przez Boga umiłowanej, człowieka!

Dać możność otwarcia duszy przed Bogiem — dać jej szatę słów pokorną a wzniosłą — to zaleta książki do nabożeństwa.

Niechże swemu celowi odpowiada, niech duszom dobrej woli wyjednywać dopomaga łaskę Bożego pokoju, niechaj nastroja serca do hymnu „chwalcę Bożej na wysokościach”.

Ks. R. J. de F. VAN ROY

Wysyłka na zamówienia zam ejscowe odwrotna.

Unieważniam skradzioną mi książeczkę Kasy Chorych w Krakowie wystawioną na nazwisko Józef Czulk, piekarz zam. w Krakowie, ul. Grodzka 69.

Lokal sklepowy

frontowy, ul. Zaczysze 10 do sprzedania. — Wiadomość tamże.

Bielizna

męska i damska ciepła i letnia, pończochy wełniane w ogromnym wyborze, skarpetki, rękawiczki, chusteczki do nosa, fartuchy i czepki dla służby poleca:

ZOFJA AKSAKOWA

Kraków, Wiślna L. 4.

Na składzie wszelkie przybory do szycia i robót ręcznych. 927

Pracownia

*** dla ***

Sztuki

Kościelnej

fr. Kopaczyński i Ska

Nr. tel. 12330. Kraków, ulica Bracka 2. Nr. tel. 12330

Wykonuje:

Bronzy kościelne,
Srebra kościelne,
Szaty liturgiczne,
oraz naprawy tychże,
Obrazy i figury,
feretrony, Szopki.
Złocenia i srebrzenia
naczyni kościelnych, lichtarzy
i t. p. galwanicznie i ogniowo.

Wybierając środek lokomocji

głosujemy wszyscy na

KOMUNIKACJĘ POWIETRZNĄ

gdyż zapewni nam ona podróż

100%

bezpieczną — przyjemną — szybką.

W zimie 1930/31 P. L. L. „Lot” udzielają od normalnych cen biletów 40% zniżki (dla stałych członków L. O. P. P. 50%, dzięki czemu ceny biletów samolotowych wynoszą mniej więcej tylko tyle co ceny biletów kolejowych III kl.

ZAKŁAD

GALANTERYJNO-INTROLIGATORSKI

PIOTRA GRZYWY

w Krakowie, ul. Rajska 10. Tel. 147-43.

Wykonuje oprawy ozdobne, oprawy nakładów — broszurowania, oprawy Mszałów — Brewiarzy,

Książek do nabożeństwa.

Oprawa bibliotek po zniżonych cenach.

NA RATY!

NA SEZON JESIENNY I ZIMOWY

Płaszczki damskie, Ubrania męskie, Zarzutki, Smokingi, Bielizna, Obuwie męskie, Mundurki studenckie

w wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych polecają:

K. JAROSZ i Ska właśc. JAN HANUSZ i KAROL JAROSZ
Kraków Florjańska 35, róg św. Marka. Tel. 12329

Miód górski ziołowy

pod gwarancją prawdziwy, czysty, skuteczny przeciw grypie, kaszlowi, chrypce i przypadłościom żołądkowym poleca po zł. 4.00 za 1 kg.

Kazimierz Bartoszewski

Kraków, ul. Florjańska L. 49.

Wysyłki na prowincję skutecznie odwrotnie!

Brzy zakupnaci towaru

powoływać się na ogłaszających się

w „Głosie Narodu”.

HELENA PAPIERNIK

KRAKÓW UL. MIKOŁAJSKA L. 11.

ma na składzie i stale prowadzi:

Pończochy damskie, dziecięce, skarpetki, rękawiczki, krawatki, kołnierze, spinki, lusterka, chustki do nosa, koszule damskie, kombinacje, reformy, bielizna dla niemowląt, hafty, koronki, motylki, gumy do bielizny i na podwiązki, potniki, wstążki, taśmy jedwabne, wełniane i batystowe, nici, bawełny, włóczki, wełny, przedzie, jedwab sztuczny, grzebienie do czesania, grzebyki do włosów, szczotki do zębów i rąk, mydła, woda kolońska, perfumy, szampony przybory do szycia i haftu, towary galanteryjne.

Przepuklinowe Pasy

pachwinowe, pępkowe, udowe,

Opaski Brzuszne

Suspensoria, prostotrzymacze

Pończochy gumowe

dla cierpiących na nogi

Narzędzia Lekarskie

i artykuły gumowe

L. Knapieński, Kraków

ul. Mikołajska 7. Tel. 10505